ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Репортер

Вуличні «глашатаї бренда» не мають трудової книжки і не сплачують внески

СТОР. 8

Галузеві реалії: трансформація у часі

Гасять не пожежі, а попелища

СТОР. 10

За листом читача

...І не судимі будете

СТОР. 11

№ 70 (5070) СУБОТА, 16 КВІТНЯ 2011 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

Зробимо країну чистою!

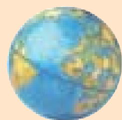

Фото Андрія СКАКОДУБА/УНІАН.

А ще — зеленою, затишною, багатою, щасливою... Перелік можна продовжувати, але у весняні дні зазвичай увагу прикуто до облаштування садків та парків, прибирання їх після зимового сезону й підготовки до літнього. Раніше такі акції називали ленінськими суботниками. Нині в різних містах країни їх приурочують до різних дат: «зелені четверги» — до Великодня, висаджування дерев та кущів — до Дня довкілля, різні екологічні конференції та виставки — до Дня Землі (22 квітня). СТОР. 4

На знімку: у Ботанічному саду ім. Фоміна закладено «Зелену алею ООН». У день закладення було висаджено 23 саджанці рідкісного виду магнолії.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 13-Й СТОР.

У НОМЕР:

Прем'єр запрошує інвесторів з Азії

Україна сьогодні є чудовим полем для інвестиційного розвитку. Про це заявив Прем'єр-міністр України Микола Азаров, виступаючи на відкритті Боаоського азіатського форуму на китайському острові Хайнань, участь в якому беруть представники більш як 40 держав. Український прем'єр поінформував, що Україна вже має договори про зони вільної торгівлі майже з усіма сусідами і веде переговори з ЄС; підписано подібний документ з Європейською асоціацією вільної торгівлі; на завершальній стадії — укладення договору з Канадою, Ізраїлем і Сінгапуром. «Україна формує сприятливий торговий клімат для співпраці з багатьма країнами світу», — наголосив він. СТОР. 7

Київ відкриває Палац спорту

Капітальний ремонт спортивної споруди тривав близько півроку і коштував, за інформацією Національного агентства з питань Євро-2012, 11 млн. грн. Принаймні стільки збиралися витратити на реконструкцію. Ремонтувати арену було вирішено в рамках підготовки до проведення Чемпіонату світу з хокею 2011 року, що відбудеться 17—23 квітня. Тепер, стверджують чиновники, у столиці є сучасний об'єкт, орієнтований на проведення змагань на високому рівні. Вчора відбулась урочиста церемонія відкриття київського Палацу спорту, участь у якій взяв віце-прем'єр-міністр — міністр інфраструктури Борис Колесніков.

Чорнобильці збираються на мітинг

Уже заручилися підтримкою профспілок

У неділю,17 квітня, всеукраїнська громадська організація інвалідів «Союз Чорнобиль України» проведе у столиці масштабну акцію протесту. Близько восьми тисяч чорнобильців пройдуть колоною від бульвару Шевченка до майдану Незалежності. Утретє від початку року (перші дві акції відбулися 16 лютого та 16 березня відповідно) чорнобильці спробують достукатися до урядовців і змусити їх відкликати з Верховної Ради законопроект № 7562 «Про гарантії держави щодо виконання рішень суду», що має на меті врегулювати рішення судів. Однак, на думку мітингувальників, під словом «врегулювання» фактично подана «повна ревізія як чорнобильських, так і інших пільг та компенсацій в Україні шляхом переведення їх у ручний режим роботи на потаму чиновникам Кабміну». СТОР. 5

ПОДІЇ

У Донецьку все-таки закривають три школи

Депутати Донецької міської ради вчора на черговій сесії ухвалили рішення щодо закриття загальноосвітньої школи № 111 з українською мовою навчання і № 121 з російською мовою навчання, а також школи № 154. Депутати перейменували і школу № 2 з поглибленим вивченням англійської мови, позбавивши її цього статусу. Ці рішення прийняли більшістю голосів. І це попри те, що вчителі, батьки та учні вийшли під стіни держради на мітинг. Раніше вони також зверталися у всіякі інстанції, зокрема до Президента Віктора Януковича, до Верховної Ради, обласної адміністрації та донецької міськради. Свого часу навіть викликали на допомогу закордонних послів. Батьки підкреслюють, що тим самим влада прирікає цілі райони на соціальну деградацію та вимирання. Оскільки немає школи — немає перспективи для молоді. Вони також не розуміють виправдань влади недостачею бюджету, оскільки на обслуговування органів центральної влади витрати значно збільшилися. Тим часом прокурор Донецька Олександр Ольмезов заявив, що по кожній школі буде проведено перевірку. Також міська прокуратура розгляне заяви батьків і громадських організацій.

Пшоно було і загуло...

У Тернополі з прилавків магазинів щезло пшоно. Не інакше, невдовзі воно знову подорожчає. І справді , якщо раніше кілограм цього продукту коштував трохи більше п'яти гривень, то тепер подекуди з'являється за втричі вищою ціною. Ще можна зрозуміти пояснення щодо дефіциту гречки: мало посіяли, неврожай. Але пшона це не стосувалося. Швидше за все, виробники банально накручують ціни. Вибір у споживачів невеликий: залишаються пшенична, рисова та кукурудзяна каші, макарони. На «другому хлібі» також доводиться економити: вистачило б на посадку. Та й 5—6 гривень за кілограм картоплі — не кожному по кишені, **інформує наш власкор Любов ЛЕВИЦЬКА.**

Отримають готівку за паливо і скраплений газ

Малозабезпечені жителі Рівненщини отримають готівку на придбання твердого палива та скрапленого газу. Відповідне розпорядження підписав голова обласної державної адміністрації Василь Берташ. На ці цілі передбачено майже 34 мільйони гривень з держбюджету. Мінімальна норма для одного господарства — дві тонни твердого палива по ціні (її встановив Кабмін) 719 гривень за тонну. Вартість балона із скрапленим газом — 107 гривень. Минулого року субсидією на придбання твердого палива скористалося 8575 родин. Їм відшкодовано готівкою майже 2,7 мільйона гривень. Ще майже 78 тисяч жителів області отримували торік пільги на придбання твердого палива. Їм з держбюджету компенсовано майже 29 мільйонів гривень, **повідомляє наш власкор Олександра ЮРКОВА.**

КОРОТКО

■ На батьківщині Нечуя-Левицького, у старовинному Стеблеві, що на Черкащині, газифіковано другу, лівобережну частину селища, **інформує наш кореспондент Лідія ТИТАРЕНКО.**

■ Рекордним виявився «улов» інспекторів Херсондержрибохорони і співробітників лінійного відділу міліції в порту Херсон. У Кардашинському лимані рейдова бригада натрапила на браконьєрські сіті загальною довжиною понад кілометр і моторний човен, **передає наш власний кореспондент Василь ПІДДУБНЯК.**

У столичному метрополітені посилено заходи безпеки

У НОМЕР

До суду Мельниченко не з'явився

Учора Деснянський районний суд м. Києва мав розпочати розгляд справи за позовом Володимира Литвина до Миколи Мельниченка про захист честі, гідності та ділової репутації, спростування недостовірної інформації та відшкодування моральної шкоди. Нагадаємо, що вже понад десять років Мельниченко поширює ганебну інформацію про начебто провину В. Литвина у підбуренні злочинних дій з боку виконавців у вбивстві Г. Гонгадзе.

І хоча увагу до цієї справи прикував сам Мельниченко, повідомивши журналістів про позов та показавши його, до суду він не з'явився. Натомість його представник заявив клопотання про перенесення справи до Васильківського міськрайонного суду Київської області. Незадовго до цього Мельниченко змінив адресу проживання, але своєчасно отримав за київським помешканням копію позовної заяви В. Литвина. Адвокат надав суду оригінал паспорта М. Мельниченка з відміткою про реєстрацію в одному із сіл Васильківського району, та наголосив на тому, що Мельниченко є охоронюваною особою, а інформація про нього зашифрована. Відколи це? Суддя у засіданні зазначив, що перевіряв місце реєстрації Мельниченка. І відповідно до відповіді Деснянського РУГУ МВС України в м. Києві, датованої 21.03.2011 року, адресою його реєстрації був Деснянський район Києва. Враховуючи паспорт Мельниченка та штамп у ньому, суд задовольнив клопотання про передачу справи на розгляд у Васильківський міськрайонний суд Київської області.

У суду виникли деякі запитання. Чому він чи його представник, чудово розуміючи непідсудність справи Деснянському районному суду м. Києва, не повідомив суд про це раніше, а чекав на судове засідання, аби перенести розгляд справи? І чи не може тут мати місце банальне затягування розгляду справи, адже заперечень на позов ним також не було надано. Лишається сподіватися, що у Васильківському суді не з'являться ще якісь обставини, які змусять суддю переносити розгляд справи.

До речі, 17 січня 2006 року Деснянський районний суд м. Києва вже покладав юридичну відповідальність на М. Мельниченка за поширення наклепницьких відомостей проти В. Литвина, але відповідач рішення суду так досі і не виконав, хоча за невиконання судового рішення передбачено кримінальну відповідальність.

Вл. інф.

Подяка за співчуття

Хочу висловити щиру вдячність усім, хто у важку хвилину непоправної втрати підтримав мене та мою родину.

Неможливо переоцінити вагомість теплих слів співчуття, висловлених особисто, в телеграмах, листах...

Ціную Вашу увагу та моральну підтримку.

Народний депутат України Б. ТАРАСЮК.

Нагороди обдарованій молоді

Президент України Віктор Янукович на урочистій церемонії вручив відзнаки лауреатам премії Президента України для молодих вчених та свідоцтва володарям грантів Президента України для обдарованої молоді.

Фото з сайту http://www.president.gov.ua.

У змінах виборчого законодавства є плюси і мінуси

Представники різних політичних сил вбачають у пропозиціях щодо змін до закону «Про вибори народних депутатів України» як позитивні, так і негативні моменти.

Народний депутат України від Партії регіонів Михайло Чечетов учора на прес-конференції заявив, що одним із прогресивних кроків президентського законопроекту про вибори до парламенту є дозвіл змагатися лише партіям, а не блокам. «Блок — це безвідповідальність, а повинна бути політична відповідальність, — сказав депутат. — Тому, будьте ласкаві, увійдіть до парламенту партією, а в парламенті створюйте блоки, вступайте у коаліцію». Водночас політик зауважив, що якщо політична сила не тягне на рівень партії, то за новим виборчим законом їй буде надано змогу висунути свого представника в мажоритарному окрузі. На думку М. Чечетова, в обох виборчих системах — і пропорційній, і мажоритарній — є свої плюси та мінуси. Пропорційна система сприяє політичній структуризації та політичній відповідальності, але немає закріплення депутатів за територіями, і люди не знають за кого голосують. А мажоритарна система дає змогу виборцям обирати тих людей, кого вони знають та котрі звітуватимуть за свою роботу. Тож змішана виборча система — переконаний політик — дає змогу забезпечити і політичну відповідальність партій, і персоніфіковану індивідуальну відповідальність депутата за певну територію. Питання про прохідний бар'єр на наступних парламентських виборах, зауважив М. Чечетов, ще є дискусійним.

Народний депутат від КПУ Ігор Алексєєв заявив, що комуністи проти зростання прохідного бар'єра з 3 до 5 відсотків, і нагадав, що ПАРЄ рекомендувала не піднімати в Україні прохідний бар'єр вище трьох відсотків. «Враховуючи радикалізовану ситуацію в економіці, недопуск до парламенту політичних сил, які представляють певні шари суспільства, може ще більше радикалізувати ситуацію у державі й призвести до революційної ситуації», — сказав депутат.

☞ Довідково

У багатьох країнах зі стабільною політичною системою та демократичними традиціями низький прохідний бар'єр: у Нідерландах — 0,67 відсотка, у Данії та Ізраїлі — два проценти. Тоді як у Туреччини після підвищення прохідного бар'єра до семи відсотків у 2002-му році до парламенту не пройшли партії, які представляють більше 45 відсотків населення.

Народний депутат від «НУ—НС» Олесь Доній вважає, що повернення до змішаної виборчої системи — це крок до монополізації влади і шлях до двопартійної системи. Депутат повідомив, що у пропозиціях Президента йдеться, що будуть не загальноукраїнські, а обласні партійні списки. І ця новація, на його думку, сприятиме посиленню великих партій, які мають багато харизматичних особистостей у своїх лавах, бо в багатьох партіях немає стільки яскравих людей, які очолили б усі 25 обласні списки. Окрім того, на думку депутата, президентський законопроект про вибори до парламенту — це «спроба увічнення влади», оскільки виборчі комісії формуватимуться не на паритетних засадах (визначальну роль матимуть партії, які представлені у парламенті). «Якщо виборчі комісії формуватимуться за принципом, аналогічним на місцевих виборах, буде небезпека для демократії», — сказав О. Доній.

Юліана ШЕВЧУК.

Із Сибіром нас об'єднала наука

Новосибірська область зацікавлена в участі українських компаній у виробничій кооперації, залученні України до підготовки та реалізації проектів у науково-технічній сфері, спільній розробці та впровадженні нових технологій виробництва, нанотехнологій.

Взаємовигідними напрямами співпраці також є енергетичне й транспортне машинобудування, розвиток транспортної інфраструктури. Про це днями йшлося на форумі «Перспективи розвитку співпраці регіонів України та Сибіру», який відбувся в Києві за участі УСПП.

Ділові кола обох країн, представники влади обговорили пріоритетні напрями взаємодії на рівні регіонів України та Росії, розглянули перспективні інвестиційні проекти, стратегічні плани та взаємовигідні умови бізнес-партнерства.

Участь у форумі взяли президент УСПП, народний депутат Анатолій Кінах, посол Російської Федерації в Україні Михайло Зурабов, губернатор Новосибірської області РФ Василь Юрченко та інші посадовці.

За словами президента УСПП Анатолія Кінаха, останнім часом значно змінили економічні взаємовідносини обох держав. Динамічно розвиваються двосторонні відносини і з Новосибірською областю. Українська продукція, зазначив він, користується значним попитом на внутрішньому ринку Новосибірського регіону та є там доволі конкурентоспроможною. Але потенціал міжрегіональної співпраці не вичерпано. Дуже важливо, що ініціативи ділових кіл підтримуються найвищим керівництвом держави. «Це створює необхідні підвалини для поглиблення економічного партнерства», — вважає президент УСПП.

У ході форуму, **як повідомляє прес-служба УСПП,** було підписано низку угод про поглиблення партнерства.

Комуністи — за Митний союз і проти «грошових мішків»

Таку позицію наголосив на вчорашній прес-конференції лідер КПУ Петро Симоненко. На його думку, Україна має стати учасником переговорів про формування правил відносин між державами—членами Митного союзу, Шанхайської організації співробітництва та групи країн БРІК (Бразилія, Росія, Індія, Китай).

Натомість, за словами Петра Симоненка, створення Зони вільної торгівлі з Європейським Союзом лише поглибить проблеми вітчизняної економіки. «Нині імпорт на 40% більший, ніж експорт. Це треба враховувати, оскільки, вступивши до ЗВТ, ми добровільно відкриємо економічний простір. Чи буде наша продукція конкурентною на ринках Європи? Ні. Продукція, яка йде з Європи, насправді дешевша, ніж наша, тому цей дисбаланс дуже серйозно вдарить по українському виробнику».

Також він переконаний, що кордони ЄС не відкриються для українських товарів так, як українські для європейських. «Наші товари на ринки ЄС не пустять, посилаючись на невідповідність стандартам. Тому ті, хто агітує за ЗВТ, повинні відкрито говорити про всі пов'язані з цим ризики», — сказав лідер комуністів.

Що стосується зміни виборчих правил, то Компартія підтримуватиме пропорційну систему, оскільки є побоювання, що запропонована владою змішана модель приведе до Верховної Ради за мажоритарною системою «грошовий мішок» та «олігархічні партії» за партійними списками. «Безумовно, всі ці ініціативи писалися під Партію регіонів», — наголосив очільник КПУ. Парламентарій рішуче виступає і проти збільшення прохідного бар'єра: «Я, наприклад, зменшив би його до одного відсотка. Це практично не змінить конфігурацію політичних сил у парламенті», — зазначив він.

Сергій МЕЛЬНИК.

Хочуть, щоб права усиновлених були максимально захищені

Удосконалення цивільного та сімейного законодавства в контексті розвитку ювенальної юстиції в Україні обговорювали вчора на засіданні «круглого столу», організатором якого став Комітет Верховної Ради з питань правової політики.

Представник профільного комітету Еліна Шишкіна зазначила, що вже здійснено певні кроки стосовно забезпечення більш ефективного захисту прав та інтересів усиновлених. Зокрема, комітет підготував для прийняття в цілому законопроект про внесення змін до деяких законів щодо правочинів стосовно майна неповнолітніх осіб та запобігання корупції при наданні дозволів органами опіки та піклування. Так, положення закону про внесення змін до Кримінального та Сімейного кодексів доповнюють перелік осіб, які не можуть усиновлювати, та встановлюють порядок перевірки іноземців, які бажають взяти під свою опіку дитину-українця. Цей документ також вносить зміни до першої частини статті 169 Кримінального кодексу, згідно з якими посилюється відповідальність (позбавлення волі до трьох років) за незаконні дії щодо усиновлення.

Народний депутат нагадала, що недавно було прийнято закон про внесення змін до Цивільного кодексу стосовно визначення органів та уточнення категорій осіб, над якими встановлюється опіка та піклування. Цей документ узгоджує норми Цивільного та Сімейного кодексів, закону з питань охорони дитинства та інших нормативних актів.

Еліна Шишкіна зазначила, що на державному рівні відсутні концепція розвитку законодавства з питань захисту материнства і дитинства та стратегія правового регулювання злочинів у цій сфері. Нині, за її словами, єдиним актуальним документом є проект указу Президента про концепцію розвитку кримінальної юстиції щодо неповнолітніх.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Заступник директора організації «Партнерство «Кожній дитині» Зінаїда Кияниця, віце-президент Українського центру порозуміння Владислава Каневська, народний депутат Еліна Шишкіна під час засідання «круглого столу» на тему: «Удосконалення цивільного та сімейного законодавства в контексті розвитку ювенальної юстиції в Україні».

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

Мельниченко є охоронюваною особою, а інформація про нього зашифрована. Відколи це?

Питання кодифікації законодавства України з охорони здоров’я

Інститут законодавства Верховної Ради України продовжує започатковану серію тематичних науково-практичних семінарів із питань кодифікаційної діяльності в Україні.

Так, 5 квітня 2011 року відбувся «круглий стіл» на тему: «Питання кодифікації законодавства України з охорони здоров’я». Метою обговорення учасників «круглого столу» було вирішення питань: тенденції та пріоритети реформування законодавства з питань охорони здоров’я, кодифікації медичного законодавства як практичного кроку в побудові медичного права, здійснення захисту медичних прав: проблеми цивільно-правового регулювання, стандартів Європейського суду щодо надання медичної допомоги.

Директор Інституту законодавства Верховної Ради України, член-кореспондент НАН України Олександр Любимович Копиленко, відкриваючи засідання, зазначив, що Програма економічних реформ на 2010—2014 рр. «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава», яка схвалена Президентом України В. Ф. Януковичем і спрямована, в тому числі, на формування професійної та ефективної системи державного управління, на підвищення добробуту українських громадян, передбачає, з-поміж іншого, підвищення стандартів життя шляхом реформи медичного обслуговування. Відповідно до Програми економічних реформ на 2010—2014 роки, пріоритетним напрямом медичної сфери є поліпшення здоров’я населення, забезпечення рівного і справедливого доступу всіх громадян до медичних послуг належної якості.

З доповіддю «Кодифікація медичного законодавства — практичний крок у побудові медичного права» виступив завідувач кафедри державно-правових дисциплін Національної академії прокуратури України, доктор юридичних наук, професор Семен Григорович Стеценко. Доповідач акцентував увагу на факторах, які обумовлюють актуальність кодифікації медичного законодавства (розпорошеність нормативно-правової бази, наявність численних прогалин, необхідність підвищення рівня правової культури медичних працівників).

Завідувач кафедри цивільного права Київського національного університету імені Тараса Шевченка, доктор юридичних наук, професор Роман Андрійович Майданик зазначив, що ідея кодифікації законодавства України про охорону здоров’я є вкрай актуальною, оскільки викликана потребою покращення стану правового регулювання та підвищення ефективності законодавства з охорони здоров’я. Він також наголосив, спираючись на власний досвід судді Постійно діючого третейського суду при ВГО «Фундація медичного права та біоетики України», на необхідності застосування адекватних правових форм правового регулювання зазначених відносин.

У ході роботи «круглого столу» було обговорено також питання кодифікації нормативно-правової бази державно-управлінських принципів у галузі охорони здоров’я (доктор юридичних наук, професор, член-кореспондент НАПрН, завідувачка відділу моніторингу ефективності законодавства Ніна Нижник), тенденції та пріоритети реформування законодавства з питань охорони здоров’я (доктор права Університету ім. Марії Кюрі-Склодовської (м. Люблін, Республіка Польща), старший викладач кафедри загально-правових наук Національного університету «Києво-Могилянська академія», голова правління Української медико-правової асоціації, член Дорадчої ради при Комітеті Верховної Ради України з питань охорони здоров’я Зоряна Черненко), питання медично-правової просвіти: стан, проблеми та шляхи вдосконалення (заступник начальника Управління координації правової роботи та правової освіти — начальник відділу правової освіти Міністерства юстиції України Ірина Іванчук), проблеми формування та змісту Медичного кодексу України (кандидат юридичних наук, президент Львівського центру прав людини, заслужений юрист України, адвокат Зіновій Гладун), стандарти Європейського суду стосовно надання медичної допомоги (начальник відділу представництва держави в кримінальних справах Міністерства юстиції України Людмила Шевчук), реформу медичного обслуговування як складову Програми економічних реформ Президента України (кандидат юридичних наук, старший консультант Інституту законодавства Верховної Ради України Олег Муза), обговорено шляхи розвитку нормативно-правового регулювання лікарської таємниці в Україні (кандидат юридичних наук, головний консультант Інституту законодавства Верховної Ради України Олег Олійник), кодифікацію законодавства України з охорони здоров’я як механізм реалізації репродуктивних прав громадян (кандидат юридичних наук, завідувач сектору Інституту законодавства Верховної Ради України Ярослав Шатковський), нормативно-правове регулювання трансплантації як елемент формування Медичного кодексу України (головний спеціаліст-юрисконсульт відділу правової експертизи юридичного департаменту Державного казначейства України Зоряна Крисько), запровадження обов’язкового медичного страхування у контексті кодифікації законодавства України з охорони здоров’я (старший науковий консультант відділу із соціальних питань та праці Головного науково-експертного управління Апарату Верховної Ради України Світлана Бортнік), удосконалення законодавства України про кримінальну відповідальність за злочини проти здоров’я особи (кандидати юридичних наук, доценти, головні консультанти Інституту законодавства Верховної Ради України Тетяна Барабаш, Людмила Левицька).

Учасники «круглого столу» зазначили, що питання кодифікації законодавства України з охорони здоров’я є дискусійним, оскільки охоплює питання цивільної, адміністративної і кримінальної відповідальності. Також дискусію викликало питання доцільності та необхідності створення Медичного кодексу України, адже воно потребує більш грунтовного вивчення, оскільки система охорони здоров’я охоплює широке коло суспільних питань, таких як трансплантація, страхова медицина, запровадження сімейних лікарів тощо.

Серед внесених пропозицій варто відзначити доцільність проведення серії «круглих столів» із метою з’ясування обгрунтованості здійснення кодифікації законодавства з охорони здоров’я, обговорення питань термінології, питань реформування галузі загалом із залученням практикуючих лікарів та фахівців теорії права.

Було висловлено сподівання щодо подальшої співпраці державних та громадських інституцій у напрямі формування ефективного та стабільного законодавства України з охорони здоров’я.

У роботі «круглого столу» взяли участь провідні науковці, представники органів державної влади, вищих навчальних закладів, громадських організацій.

Треба бути простішим — і люди до тебе потягнуться

На Благовіщення народний депутат України Олег Ляшко відвідав Сосницький район Чернігівської області.

Село Пекарів щовесни потерпає від розливу Десни. Річка, розливаючись весняними водами, відрізає село, в якому живе 700 мешканців, від цивілізації. Пекарів тактично опиняється на острові, оточеному водою. Щоб дістатися до лікарні, пошти чи магазину в райцентрі, люди змушені, як і сто чи двісті років тому, користуватися послугами човняра-перевізника.

Якщо добиратися від села до Сосниці через Десну човном, дорога ця — близько десяти кілометрів, якщо їхати в об’їзд — близько ста...

Весняний розлив Десни відрізає від «великої землі» не лише Пекарів, а й села Кнути, Костирів, Синютин. Їхні мешканці теж змушені користуватися послугами човнярів. Багато років ведуться розмови про необхідність встановлення понтонного мосту, але, на жаль, до діла не доходить.

Депутат сідає в човен, бере у перевізника Олега Ясинського весло й починає гребти до протилежного берега **(на знімку)**. «У військових частинах можна придбати списаний понтонний міст, — тим часом розповідає тезка депутата, перевізник з 15-річним стажем Ясинський, — вартість його в масштабах державного бюджету мізерна —близько 150 тисяч гривень. Та село, звісно, таких коштів не має».

«Подумаю, як допомогти», — каже Олег Ляшко, розрізаючи холодну деснянську воду почорнілим від часу веслом. Він справді вже не раз приходив на допомогу людям цього краю. У 2009 році за його сприяння був капітально відремонтований міст через озеро Латинець, яке з’єднує дві річки — Десну та Сейм.

З дорогою до села теж біда: норовлива Десна щороку з’їдає 2—3 метри берега, а від річки до того, що залишилось від «шосейки», — не більше 10—12 метрів. Ще два-три роки — й дорога опиниться під водою. Олег Ляшко обіцяє пекарівському сільському голові Миколі Попелі звернутися з відповідним запитом до Укравтодору.

Звістка про приїзд депутата миттю облетіла село. Тому, поки Олег Валерійович «підробляв» перевізником, на сільський майдан, незважаючи на прохолодну погоду, зійшлися ледь не всі мешканці Пекарева. Люди довго не відпускали політика, розпитуючи про події у столиці, та в Ляшка попереду — ще багато справ.

У світле свято Благовіщення він завітав також у село Чорнотичі до отця Ярослава — настоятеля Святодмитріївського храму, де посмакував цілющою водою з джерела на честь пам’яті святих Петра і Павла. Допоміг депутат свого часу і з облаштуванням храму та території довкола джерела, за водою до якого тепер з’їжджаються люди звідусіль. Кажуть, що вода ця всілякі хвороби зцілює...

Після короткої молитви за здравіє усіх сущих веде депутата дорога до господи Миколи Аврамовича Клопота — 89-річного ветерана Великої Вітчизняної війни. Кілька місяців тому, знову-таки — з допомогою Олега Ляшка, село було газифіковано, а в оселі Миколи Аврамовича блакитний вогник запалав одним з перших...

Разом з Чорнотицьким сільським головою Олександром Ященком сідає депутат до столу. За розмовами та спогадами Миколи Аврамовича про воєнне життя-буття не зчулися, як за вікном стемніло.

«Треба їхати, — каже Олег Ляшко, — до Києва — триста кілометрів, а завтра зранку — знову на сесію Верховної Ради. Та я ще обов’язково приїду. Треба бути ближче до людей, знати всі їхні проблеми — тоді і люди віритимуть тобі... А мій обов’язок — цю довіру виправдати».

За метеріалами прес-служби Олега ЛЯШКА.

Фото прес-служби Олега ЛЯШКА.

ТЕОРЕМИ БУТТЯ

Повз магазини, щоб не спокушатись

78-річна Ядвіга В-ка живе у місті Свіднік Люблінського воєводства (Польща). Заробила 3583 гривні пенсії (в перерахунку злотих на гривню за офіційним курсом), працюючи на місцевому заводі. Дітей одружила, відділила, тож тепер одна у двокімнатній квартирі. Живе, каже, не розкішно, ретельно підраховує витрати, економить на чому може, але поки що пенсії їй вистачає.

Квартплата, куди входить ще й холодна вода, коштує пані Ядвізі щомісяця 421 гривню, опалення — 325, електроенергія — 129, газ — 64 гривні.

Виконавши певні арифметичні дії, можна дійти висновку, що комунальна розкіш польській пенсіонерці влітає в копієчку — 939 гривень, але на життя їй все ще залишається 2641 гривня. Більше витрат, зізнається пані Ядвіга, йде на продукти. Одягу тепер менше купує — тільки необхідне (не те що у молоді роки, коли хотілося помодничати). Іноді навіть умудряється ще відкласти якусь копійку про запас, щоб побалувати онуків гостинцями, коли ті приїдуть...

Пенсіонерка з Рівного 64-річна Тетяна Іванівна Д-к теж не приховує доходів своєї сім’ї. За 35 років роботи заслужила 820 гривень 16 копійок пенсії, її 72-річний чоловік Семен Петрович, інвалід першої групи, — 899 гривень 3 копійки. Відтак сукупний щомісячний доход подружньої пари становить 1719 гривень 19 копійок.

Оскільки не так давно померла мати Семена Петровича і залишила у спадок однокімнатну квартиру, то, як «багачам», Д-кам не дали субсидії на житлово-комунальні послуги. Впускаючи пожити в однокімнатній квартирі родичів, які приїздять у Рівне на сесію чи у справах, подружжя просить їх сплачувати за цей час по рахунках за комунальні послуги однокімнатної квартири. Інакше б вони не витягнули два помешкання. Бо і за двокімнатна квартира, в якій живуть, обходиться пенсіонерам, як на їхні доходи, дуже дорого: теплопостачання — 293 гривні, квартплата — 82, холодна вода (а це чотири куби), яку дуже економлять, — до 20, гаряча вода (близько двох кубів) — 23, газ — 18, електроенергія до подорожчання — 20 і більше гривень.

— Ось так щомісяця платимо 436 гривень, а іноді й більше, за комунальні послуги, — каже Тетяна Іванівна. — І це при тому, що на чоловіка, як інваліда першої групи, на комунальні послуги встановлена пільга у розмірі 25 відсотків. Це я ще не врахувала абонплату за телефон. На життя залишається дуже мало — 1293 гривні.

Тут хочу уточнити, що пані Ядвіга живе сама, тож свою пенсію витрачає практично на себе, Д-ки ж із Рівного мусять бюджет розподіляти так, щоб вистачило на двох.

— Економлю на всьому, бо ще й ліки потрібно купити для чоловіка, який переніс інсульт і втратив здатність розмовляти, частково рухатись, — продовжує рівненська пенсіонерка. — За десять років, відколи він на інвалідності, соціальні служби Рівного, куди я зверталась, не допомогли жодною копійкою на придбання ліків. Коли не прийду до них, тільки й чую: «Нема коштів». Якби не допомагали діти, не знаю, як і жили б.

Порівняльна таблиця цін на деякі продукти у Свідніку та Рівному (ціни наведено у гривнях):

	Свіднік (Польща)	Рівне (Україна)
Картопля (1 кг)	4—4,5	4—4,5
Молоко (1 л)	4,35	7 і більше
Борошно вищ. гат. (1 кг)	5,4	3,62 і більше
Печериці (1 кг)	13,7	26—28
Капуста білокачанна (1 кг)	6,8	10—12
Капуста квашена (1 кг)	11	16—20
Олія соняшникова (1 кг)	13,7	13—16
Цукор (1 кг)	13—14	8,9
Гречка (1 кг)	22—23	18,9
Хліб (1 бух.)	5—6	від 3,1 і більше
М’ясо свинина (шинка) (1 кг)	32—33	від 36 і більше

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

Він вже не раз приходив на допомогу людям цього краю

Щодо екс–глави «Нафтогазу» Олега Дубини порушено кримінальну справу. Цю інформацію підтвердив Генпрокурор Віктор Пшонка на прес–конференції у Вінниці, *повідомляє «Інтерфакс–Україна»*

У 2010—2011 роках уряд запланував виділяти лише по 8 млн. грн. на рік на іміджеву програму України, *повідомляє УНІАН.* Раніше планувалося витрачати на ці цілі вдесятеро більше — до 83 млн. грн. на рік

Який кортеж не любить швидкої їзди по зустрічній

В Одесі журналісти протягом трьох діб спостерігали за пересуванням містом кортежу з автомобіля «Мерседес» (держномер ВН 0001 КА) і позашляховика «Тойота Ленд Крузер». У першому роз'їжджає по Одесі міський голова Олексій Костуєєв, у другому за ним прямує охорона.

З'ясувалося, що протягом трьох діб кортеж регулярно порушував правила дорожнього руху. Зокрема, в районі 7-ї станції Великого Фонтана автомобіль, у якому перебував міський голова, виїхав на зустрічну смугу і почав об'їжджати затор завдовжки 200 метрів. При цьому «Мерседес» включив проблискові маячки червоного і синього кольорів.

Олексій Костусєв допущені й зафіксовані журналістами на відеоплівку порушення правил дорожнього руху водієм автомобіля «Мерседес» пояснив так: «Я сам машину не воджу. Я сиджу на задньому сидінні, працюю з документами й не дивлюся, як їде мій водій. Я вже провів з ним роботу, щоб такого не повторювалося».

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Зробимо країну чистою!

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Але сенс усіх заходів зводиться до однієї мети: ми мусимо подбати про своє довкілля і зробити Україну чистою.

Сьогодні всі небайдужі можуть вийти до сусідніх парків, озер, річок і приєднатися до волонтерів, які домовилися 16 квітня провести генеральне прибирання нашої країни та очистити її від сміття. До речі, серед волонтерів чимало людей, відомих і старшому, й молодшому поколінням: Ніна Матвієнко, Віталій Козловський, брати Борисенки тощо.

Акція «Let's do it world» стартувала 2008 року в Естонії. Тоді на заклик очистити країну від сміття, залишеного в парках, лісах, біля озер, відгукнулося 50 тисяч естонців. За один день вони прибрали 10 тисяч тонн непотребу. Але їхній рекорд пізніше побили мешканці двомільйонної Словенії. 2010 року в такій акції взяли участь 250 тисяч осіб. Подібні заходи щороку відбуваються в багатьох країнах світу. В нас всеукраїнське прибирання проведуть уперше (торік ініціативу підхопили тільки кияни). Нині організатори заявляють, що про намір приєднатися до генприбирання заявили 60 міст і селищ, у тому числі всі обласні центри країни. Очікують, що 16—17 квітня Україну робитимуть чистою 50 тисяч її мешканців. Щоб працювалося веселіше, можна на сайті www.letsdoit.org.ua обрати «місце прибирання» у своєму місті, зареєструватися і долучитися до гурту. В цьому разі вам видадуть й інвентар. Але й інші ініціативи також вітаються.

До речі, у прибиранні Києва планують взяти участь працівники комунальних служб, підрозділів КМДА, банківських структур, співробітники іноземних посольств. Адже ми всі хочемо ходити чистими вулицями, дихати свіжим повітрям, жити в екологічно безпечній країні. Головне — усвідомити, що це та мрія, яку можемо наблизити тільки ми. І якщо ви не встигли приєднатися до акції цими вихідними — попереду ще багато днів, кожен з яких можна провести під гаслом: прибери свою планету!

Наталя ФІЛІПЧУК.

На знімку: столичний Андріївський узвіз. Це — типові картини навіть для центру міста.

Фотоетюд **Анастасії СИРОТКІНОЇ.**

Хто кого: ми — сміття чи сміття нас?

На Закарпатті повели серйозну боротьбу зі сміттям. Дійшло до того, що довелося скликати позачергове засідання обласної комісії з питань техногенно–екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій. Бо ні міськвиконкоми, ні райдержадміністрації, ні тим паче сільради самотужки вже не можуть навести в регіоні лад.

Так, на сміттєзвалищі у селі Барвінок, що під Ужгородом, знову виникла пожежа, яку рятувальники гасили більше чотирьох днів. Відходи накопичуються, а їх утилізація, переробка та захоронення не відповідають нормам екологічної безпеки. Ужгородському міськвиконкому, управлінням МНС та житлово-комунального господарства облдержадміністрації доручено розробити плани з локалізації загорань на цьому полігоні. А правоохоронним органам — перевірити факти умисного підпалу відходів.

— Ми повинні розуміти, що Закарпаття — рекреаційно-туристичний край і сміття на узбіччях доріг, берегах річок, поблизу залізничних колій не сприяє позитивному іміджу, — констатував перший заступник голови ОДА Іван Бушко.

Рішення комісії: райдержадміністрації, міськвиконкоми спільно з сільськими, селищними радами, обласними структурами повинні негайно навести лад у містах та селах.

Василь НИТКА.

Закарпатська область.

Експортуватимуть не лише зерно, а й борошно

Найбільший у Європі млин збудують у Гусятинському районі на Тернопільщині.

Такий намір має керівник агрохолдингу «Мрія», Герой України Іван Гута. У цьому господарстві вже діють кілька потужних елеваторів, а введення в дію млина дасть змогу експортувати не лише зерно, а й борошно. За словами голови обласної державної адміністрації Валентина Хоптяна, до кінця року в кожному районі області зведуть або відновлять підприємство, яке вироблятиме продукцію на експорт. «Досить торгувати сировиною, — сказав він на сесії облради. — Треба зробити все, щоб область експортувала готову продукцію».

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Обережно радон

Кіровоградська область вирізняється з–поміж інших потужною урановидобувною галуззю. А з подальшим її розвитком виникає потреба у глибшому вивченні радіаційного стану та наслідків дії радону на здоров'я людей.

Про це йшлося під час семінару в обласному центрі. Захід організували для еменесників, працівників санепідемстанцій та інших структур, котрі мають безпосередній стосунок до порушеної теми. Програму навчання підготували співробітники Інституту гігієни та медичної екології ім. О. М. Марзеєва. У планах — вивчення фізичних властивостей, джерел та сучасних методів вимірювання концентрації радону, ризиків для здоров'я, законодавчих та нормативних документів державного регулювання у сфері радіаційної безпеки. А одним із завдань науковців з Києва та місцевих фахівців є розробка комплексу рекомендацій з проведення протирадонових заходів, які в подальшому будуть розповсюджені серед усіх установ, організацій, навчальних закладів та доведені до відома мешканців області.

Тим часом у териконах відходів Інгульської шахти, що на околиці Кіровограда, накопичилося більше семи мільйонів тонн породи. Щоправда, керівники підприємства обіцяють звільнити територію від уранових відвалів за допомогою спеціального обладнання для їх переробки.

Віктор ІЩЕНКО.

Кіровоградська область.

☞ ДОВІДКОВО

Радон — це природний радіоактивний газ без запаху, кольору та смаку, який утворюється в процесі природного розпаду урану, що найчастіше зустрічається в кам'яних породах. Велика його концентрація шкідлива для здоров'я і викликає різні захворювання, найчастіше — рак легенів.

Проїзд в автобусах подорожчав

У Хмельницькому проїзд у міських автобусах подорожчав на 25 копійок і тепер коштуватиме півтори гривні.

Таке рішення міськвиконком ухвалив, розглянувши клопотання комунального підприємства «Електротранс», закритого акціонерного товариства «Хмельницьке таксі» та приватних підприємців, які наполягали на тому, що старі тарифи нижчі від їх фактичної собівартості. Влада запевняє, що дорожчий проїзд має сприяти кращій якості перевезень.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Відбувся форум костомаровців

У Чернігівському історичному музеї імені В. Тарновського відбулися X Костомаровські читання, в яких узяли участь науковці з десяти міст України та Республіки Білорусь.

Головна мета зібрання — спілкування вчених-істориків задля ознайомлення з новітніми дослідженнями, знахідками та ідеями в історії України за доби козаччини. З цікавими повідомленнями виступили голова обласної ради, доктор філософських наук Анатолій Мельник, заступник директора Українського інституту національної пам'яті Володимир Кривошея, професор Інституту української археографії та джерелознавства імені М. Грушевського НАН України Юрій Пінчук, доктор історичних наук, професор Сергій Лепявко, а також 40 науковців. Учора Костомаровські читання продовжили свою пленарну роботу в Ніжині.

Сергій ПАВЛЕНКО.

На знімку: дослідниця з Умані Ірина Кривошея (в центрі) **ознайомлює істориків** (зліва направо) **Володимира Кривошею (Київ), Сергія Бутка (Чернігів), мистецтвознавця Анатолія Адруга з присягою чернігівських козаків.**

Фото автора.

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Воду ще поварять

Здавалося б, питання розірвання договору між Бердянською міською радою і ТОВ «Чиста вода–Бердянськ» після особистого втручання Президента України, після вердикту Вищого господарського суду вирішено.

Особливо за умови, що минуло рівно два роки з часу, коли міськрада попереднього скликання необачно погодилася передати бердянську систему водопостачання і каналізації «Чистій воді». І ось у травні буде два роки, як та сама міськрада намагається розірвати з останньою договір. Однак про те, що рішення Вищого господарського суду від 24 березня комусь усе-таки не указ, стало зрозуміло 14 квітня, під час засідання спеціальної комісії Бердянського міськвиконкому. 13 квітня до Бердянської міжрайонної виконавчої служби нарешті надійшли виконавчі документи в справі «Чистої води». Тепер служба очікує добровільного виконання товариством судового рішення, а якщо цього не станеться, то в дію вступить передбачений законом порядок примусового виконання.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запорізька область.

ФОТОФАКТ

Фото Віталія ДАНИЛЬЧЕНКА (УНІАН).

У дитсадках Нової Каховки (Херсонська область) температура не піднімається вище за 13—14 градусів — відключене опалення.

«Замінував» університет і здався міліції

Студент Вінницького державного педагогічного університету повідомив міліцію про замінування навчального закладу. По приїзді правоохоронців сам підійшов до них і в усьому зізнався. Але покарання майбутньому математику все одно не уникнути.

Після дзвінка хлопець зрозумів, що наків. Тому набрав міліцію повторно. Розповів, хто він, назвав прізвище, місце навчання і проживання, попросив відмінити свій виклик. Однак у цей час міліцейська машина вже прибула на територію університету. На щастя «жартівника», виїзд інших спецслужб відмінили. Тому кримінальну справу не порушили. Студента звинуватили в дрібному хуліганстві.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

Чорнобильці збираються на мітинг
Уже заручилися підтримкою профспілок

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Підтримати чорнобильців зголосилася й Федерація профспілок України. Активісти ФПУ пройдуть пішою ходою центром столиці та візьмуть участь у мітингу. Як пояснив на вчорашній прес-конференції заступник голови ФПУ Сергій Українець, ще з перших днів аварії профспілкові організації всіх рівнів активно включилися в роботу з надання допомоги постраждалим мешканцям та ліквідаторам аварії на ЧАЕС. Тому не дивно, що й тепер профспілки готові відстоювати інтереси чорнобильців.

— На превеликий жаль, сьогодні увага держави до цієї проблеми, а особливо до тих, хто постраждав від дії радіаційного випромінювання, не така, на яку вони заслуговують, — зазначив він.

І хоча, за словами С. Українця, одразу після аварії законодавством було запроваджено значні соціальні пільги та компенсації, щороку їх рівень знижується.

— І от буквально у передень 25 роковин катастрофи ми отримуємо законопроект, який, і це очевидно, не красить ані владу, ані тих, хто його пропонує. Фактично під приводом того, що багато хто звертається до Європейського суду з прав людини, вирішено ті прямі конкретно вказані рівні компенсацій зневілювати, — пояснив заступник голови ФПУ.

Таке рішення, додав він, викликало бурю невдоволення і у профспілках, і в чорнобильських організаціях. Тому керівництво ФПУ звернулося до загальної конфедерації профспілок у Москві по підтримку. Звідти вже надіслали телеграму, в якій росіяни висловили надію, що активний протест їхніх українських колег проти вищезгаданого законопроекту буде почутий владою і перш за все народними депутатами країни.

Наталія ОВДІЄНКО.

ФОТОФАКТ

Фото Олександра КОСМАЧА (Укрінформ).

У Києві заступник міністра внутрішніх справ Віктор Ратушняк нагородив переможців Всеукраїнського конкурсу дитячого малюнка «Ми — зразкові пішоходи! Ви — зразкові водії?»

Зменшуються борги із зарплати

Нині на Рівненщині — найменша в Україні заборгованість із заробітної плати та найшвидші темпи її погашення, сказав перший заступник голови Рівненської ОДА Анатолій Юхименко. Серед боржників залишаються ВАТ «Рівненський завод залізобетонних виробів», ВАТ «Сарненський комбінат хлібопродуктів», підприємство «Ізумруд», Рівненський інститут МАУП. Щоб розв'язати питання щодо цих підприємств, обласна влада звернулася по допомогу до Генеральної прокуратури України. До кінця травня погасить залишок боргу — 200 тисяч — перед своїми працівниками і Управління капітального будівництва Рівненської АЕС, яке в липні минулого року було винне людям 1,9 мільйона гривень.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

У НОМЕР

➤ *ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСТЬ*

Небезпечна маршрутка...

Прокурор Кременецького району Тернопільщини порушив кримінальну справу за фактом грубого нехтування законодавства про працю підприємцем, що здійснював перевезення. Вирішується також питання про позбавлення його ліцензії. Йдеться про маршрутне таксі Кременець—Київ. Його пасажири навіть не підозрювали, наскільки щоразу ризикують здоров'ям, а можливо, й життям. Водій, який обслуговував цей маршрут, тим часом постійно порушував правила дорожнього руху. За кілька місяців його дев'ять разів притягували до адміністративної відповідальності. Більше того, він працював нелегально. Трудовий договір з ним підприємець не уклав, зарплату платив у конверті.

Вл. інф.

➤ *КРИМ*

Порушників кордону доручено ловити добровольцям

У Криму в цьогорічному курортному сезоні більш як п'ятсот добровільних помічників разом із прикордонниками Азово-Чорноморського регіонального управління Державної прикордонної служби охоронятимуть український кордон.

Торік за допомогою добровольців, розповів начальник прес-служби Азово-Чорноморського регіонального управління Державної прикордонної служби України Костянтин Пясецький, запобігли двом спробам порушення кордону і зафіксували 363 порушення прикордонного режиму, склали 160 протоколів про адміністративні правопорушення.

Георгій ВЕРВЕС.

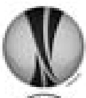
➤ *ЛУГАНСЬКА ОБЛАСТЬ*

Зберігали снаряд як сувенір

Подружня пара зі Стаханова кілька років як сувенір зберігала міну часів Великої Вітчизняної війни. До того ж довгі роки боєприпас лежав на почесному місці серед сувенірів на полиці вдома. Звідки він узявся, ніхто в родині не пам'ятає, але реліквією подружжя дорожило. Коли на кілька років вони виїжджали жити до Мурманська, снаряд брали із собою. Повернувшись, привезли його назад, однак цього разу забрали в сарай. Пізніше, вочевидь, усвідомивши, яку небезпеку становить міна, жінка звернулася до рятувальників. Боєприпас переправили на відкриту територію й знешкодили.

Алла АНТІПОВА.

СПОРТ

Не програли, але вилетіли...

Футбол. Ліга Європи. 1/4 фіналу. Матчі у відповідь. 14 квітня. «Спартак» (Росія, Москва) — «Порту» (Португалія). 2:5 (перший матч — 1:5). «Твенте» (Нідерланди) — «Вільярреал» (Іспанія). 1:3 (1:5). ПСВ (Нідерланди) — «Бенфіка» (Португалія). 2:2 (1:4).

«Брага» (Португалія) — «Динамо» (Україна, Київ). 0:0. Перший матч — 1:1.

«Брага»: Артур, Пауло Сезар, Вандіньо, Паулао, Сілвіо, Куштодіо, Віана, Алан, Леандро Саліно, Ліма (Барбоса, 89), Мейонг (Моссоро, 69). **Тренер** — Домінгуш Пасьєнсія.

«Динамо»: Шовковський, Сілва, Хачериді (Алмейда, 46), Юссуф, Попов, Гусєв, Єременко, Вукоєвич, Ярмоленко, Кравець (Гармаш, 64), Мілевський. **Тренер** — Юрій Сьомін.

Вилучено Пауло Сезара, 29 (удар суперника по ногах); Попова, 88 (друге попередження).

Рефері — Йонас Ерікссон.

Брага. «Естадіо Мунісіпале». 11 000 глядачів. 20 градусів.

Під час екскурсії ранком ігрового дня, перебуваючи в одному з храмів на високій горі в зеленому парку, зустріли... наставника «Браги». Звичайно, про причини свого перебування на святій території Домінгуш Пасьєнсія нам не розповів. Але неважко було здогадатися, що тренер прибув сюди помолитися і попросити удачі для своїх підопічних. І, як показав хід і підсумок матчу, оте паломництво виявилося успішним. Але не тільки воно. Господарям досягти бажаного результату допомогли кияни, котрі зіграли вкрай невдало.

Початок зустрічі був спокійний, мов штиль на морі. І динамівці навіть мали невеличку перевагу. Втім, так тривало недовго. Ініціативу поступово прибрали господарі. Однак особливих загроз з їхнього боку не виникало. А от наші серйозно нагадали про себе ще на 14-й хвилині, коли Ярмоленко метрів з 25-ти шмальнув по воротах Артура і ледве не влучив. А через десять хвилин знову він, перебуваючи за кілька метрів від воріт... скинув м'яча головою воротареві. Потім виникла ота історія з вилученням Пауло Сезара.

Отже, динамівці, опинившись у більшості, змушені були грати першим номером. Але це для них виявилося вкрай важким завданням. Та й суперник, налаштувавшись на «партизанську війну», за будь-якої нагоди намагався вкусити нас якомога болючіше.

Так у гострому протистоянні і добіг кінця перший тайм. І всі наші сподівання переносилися на другу половину зустрічі. Треба було забивати. Залишалося чекати, хто стане рятівником у складі «Динамо». Але такого не знайшлося. І от парадокс, оте вилучення ще більше згуртувало футболістів «Браги», котрі мали нагоди забити, і не раз. Однак частіше вперед ішло «Динамо», повільно розігруючи м'яча в середині поля і на підступах до карного майданчика суперника. Оборонятися проти такої невиразної і беззубої атаки не дуже вже й складна справа.

Час спливав, і дедалі тривожніше ставало на душі, бо все йшло до неприємної розв'язки. Дочекалися, коли другу жовту картку отримає Попов і залишить поле. Останні вимучені намагання динамівців завдати вирішального удару, на жаль, виявилися марними...

Юрію Сьоміну зрозуміло як хотілося спілкуватися з журналістами. Суть його відповідей така: «Брага» досягла позитивного результату завдяки колосальній самовіддачі. Натомість його гравцям бракувало розумних і виважених дій.

А от Олександр Шовковський був категоричнішим:

— «Динамо» не заслуговувало на вихід до півфіналу Ліги Європи — ставлення багатьох гравців до справи непрофесіональне, — сказав він. — Якщо команда грає в більшості півтора тайми, але не отримує з цього користі, значить, вона не повинна грати у півфіналі Ліги Європи. Як пояснити все це? Це запитання не до мене. Гадаю, кожен футболіст повинен об'єктивно оцінювати свою гру. Але для цього треба бути відкритим, а у нас, на жаль, багато гравців занадто високої про себе думки...

У півфіналі Ліги Європи зустрінуться: «Бенфіка» — «Брага», «Порту» — «Вільярреал».

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Брага—Київ.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 70 (5070)
СУБОТА, 16 КВІТНЯ 2011

Володимир ПОНОМАРЕНКО: «Студенти з понад 40 країн навчаються сьогодні в ХНЕУ. Але я кажу своїм колегам — це тільки початок»

ОСВІТА

Якщо на зорі минулого століття головною гуманітарною проблемою малорозвиненої аграрної країни стало подолання неграмотності її населення, виробничої відсталості, то через сто років перед сучасною Україною стоять досить схожі виклики. Як подолати технологічну відсталість, неефективну систему освіти, які сьогодні не так сприяють розвитку економічної бази країни, як є, хоч як парадоксально, своєрідним гальмом багатьох реформ?

Наш власний кореспондент зустрівся з доктором економічних наук, професором, ректором Харківського національного економічного університету Володимиром Пономаренком ***(на знімку)***, одного з найпрестижніших у регіоні ВНЗ, і попросив поділитися своїми думками щодо сучасної проблеми «лікнепу» і чим, власне, має відрізнятися нинішня вища освіта від відомого стереотипу — за будь–яку ціну здобути заповітні «корочки», а там як–небудь, де–небудь прилаштуєшся.

— Володимире Степановичу, загальновідомо, що сотні, тисячі так званих бюджетних місць у багатьох ВНЗ сьогодні зайві; що «щасливі» власники цих дипломів роками не можуть знайти роботу й змушені щорічно діставати на догоду ректоратам липові довідки чи договори, інакше не віддадуть диплом; що десятки тисяч дипломів насправді можна назвати лише «корочками», тому що вони не мають нічого спільного з вищою освітою і не обіцяють своїм володарям жодних життєвих благ...

— Ризикую бути не до кінця зрозумілим деякими колегами, але змушений, зобов'язаний говорити про системні прорахунки нашої нинішньої вищої школи, тому що вважаю, що не може, не повинна держава, яка прямує сьогодні в європейське співтовариство, націлена на модернізацію економіки, на розв'язання багатьох суспільних проблем країни заплющувати очі на якість власної освіти, потурати окозамилюванню замість того, щоб готувати справжніх фахівців, які були б затребувані і у власній країні, і на міжнародному ринку праці.

У сучасній Україні, якщо вірити звітним даним, діють 435 ВНЗ. Підраховано, що 63 відсотки усіх заяв, які подали всі абітурієнти в усі ВНЗ торік — не забуваймо, що багато хто подавали заяви одразу в кілька вузів — були лише в 70 (!) вузів від їхньої загальної кількості. А 88 відсотків усіх заяв надійшли лише в 159 ВНЗ. Про що свідчать ці цифри? Та лише про те, що майже 90 відсотків усіх абітурієнтів прагнули вступити не більш як у 160 ВНЗ країни. Виникає цілком резонне запитання: то навіщо Україні понад 400 вищих навчальних закладів, коли життя підказує, що близько двох третин з них мало кого цікавлять? Адже совісно людям зізнатися, що в кожний з майже 200 ВНЗ країни торік було подано менш як 500 заяв, і то знову ж із застереженням, що в кожного абітурієнта була можливість подати заяви одразу в п'ять вузів. Отже, і того менше, не більше ста заяв на вуз?! Але далі — ще гірше. В 60 ВНЗ було подано менше 100 заяв.

Мало того, демографічна криза також не може не позначитися на освіті. Настає період, коли кількість місць для першокурсників в українських ВНЗ починає перевищувати число випускників шкіл. Ми дослідили динаміку набору в школи першокласників, починаючи з 1991-го по 2010 рік. Виходячи з отриманих даних, було встановлено, що в 2011 році буде лише 12—13 тисяч випускників порівняно з торішніми 20 тисячами. Але ще більш напружена ситуація очікується в період з 2014-го по 2022 рік, коли число випускників зупиниться на 9-тисячній позначці.

— Отже, природний добір сам по собі може розв'язати багато проблем вищої освіти країни? В умовах жорсткої конкуренції виживуть, будуть затребувані тільки найсильніші вузи з гарною матеріальною базою, з висококопрофесійними професорсько-викладацькими кадрами. Унаслідок чого якість української освіти тільки зросте.

— Так, але не варто, напевно, забувати Михайла Ломоносова, який попереджав, що талантам треба допомагати, а бездарі проб'ються самі. Занадто вже багато всього бездарного й непотрібного пробилося у нас в країні за останні два десятиліття. Українська вища освіта має стати прагматичною, конкурентною, а не бути замшілою крамничкою з продажу дипломів.

Адже популярність будь-якого ВНЗ визначити дуже просто. Досить подивитися, як «голосують» абітурієнти за той чи інший навчальний заклад під час вступної кампанії, в який вуз несуть документи. І цей вибір не можна назвати випадковим. Тому що у нашому менталітеті спочатку порадитися з батьками, друзями, довідатися, з яким вузом співробітничають майбутні роботодавці, з яким дипломом краще робити кар'єру і т. д.

Торік серед декількох десятків харківських вузів найбільше було подано заяв у Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна і НТУ «Харківський політехнічний інститут». Наш порівняно невеликий за навчальними площами і освітнім потенціалом економічний університет у цьому списку опинився на третьому місці, більше

Один із сучасних корпусів університету.

семи тисяч заяв, що, звичайно, не може мене не тішити. Але ось що цікаво. На одне бюджетне місце у нас припадає 137 заяв, що значно перевищує цей показник інших вузів! Отже, бажання отримати престижну освіту не зупиняє навіть чимала плата за неї. А хто наші абітурієнти, запитаєте? Можу з гордістю сказати — у нас вчиться еліта. Середній показник сертифіката — 166,3 бала, атестата — 177,9. Майже 37 відсотків студентів мають середній бал з математики 181, української мови — 182, інтелектуального розвитку — 110.

— Володимире Степановичу, популярність харківського «Інжека» (так колись ласкаво студенти називали свою альма-матер) могла б забезпечити йому безтурботне існування на багато років, але ви обрали інший шлях — шлях постійного пошуку нових форм і методів організації навчального процесу, створення найсучаснішої матеріальної бази вузу, розвитку міжнародного співробітництва...

— Але ми ж з вами вже начебто б погодилися з тим, що диплом сьогодні як такий мало кого цікавить. Ось кажуть — надлишок економістів на ринку праці. Та ні, доброго, грамотного економіста, бухгалтера сьогодні бізнес відірве з руками. Це надлишки тих самих нікому не потрібних дипломів.

Чим сьогодні цікавий, привабливий той чи інший фахівець? Своїми знаннями, а точніше — своєю компетенцією. У сучасному світі освіти недостатньо передати знання від викладача до студента, важливіше навчити його їх ефективно використовувати. Якщо студент на іспиті «відтарабанив» професорові пройдений матеріал, це означає, що у нього чи гарна пам'ять, чи він скористався шпаргалкою. Але цього сьогодні вкрай недостатньо, такі, з дозволу сказати, дипломовані фахівці мало кому потрібні.

Уже чотири роки, як ми створили при ХНЕУ спеціальну групу, яка проводить моніторинг усіх без винятку екзаменаційних квитків. Ми дивимося, що в білетах — ситуаційні завдання, які перевіряють уміння студента застосувати на практиці отримані ним знання, чи банальні задачки, які абсолютно нічого не визначають у рівні підготовки майбутнього економіста чи бухгалтера. І ця вимога внесла значний ефект у систему підготовки. 90 відсотків білетів уже відповідають практичним цілям. Отже, і викладачі вже готуються до лекцій і семінарських занять не за затертими конспектами, а використовують найостанніші досягнення в тій чи іншій галузі знань.

Отож ми за кілька років переломили ситуацію, і сьогодні наші випускники, коли приходять на виробництво, можуть одразу виконувати поставлені завдання, а не заново вчитися, як це було раніше. Адже доходило до того, що професор не знав, чим займаються на практичних заняттях його асистенти, а ті, у свою чергу, гадки не мали, про що лекції відповідального за дисципліну викладача. Тепер за нашими новими правилами кожна дисципліна в ХНЕУ починається з переліку компетенцій, які студенти повинні освоїти після того, як вони цю дисципліну прослухають. Наприклад, зробити зведений баланс. Тоді зрозуміло, яке завдання стоїть й чого треба прагнути. Такий же підхід і до суспільних дисциплін. Тільки так можна підготувати й виховати освічену людину, яка потрібна і сучасній, і, головне, майбутній Україні.

— Напередодні нашого інтерв'ю у мене в руках опинилося досить цікаве дослідження. На першому місці за привабливістю вашого вузу серед абітурієнтів та їхніх батьків значиться можливість одержати два дипломи, ХНЕУ та одного з європейських університетів. Крім того, батьки позитивно відзначили обов'язковість відвідування занять, а діти надали перевагу можливості безплатно займатися художньою самодіяльністю та спортом.

— Я щирий прихильник того постулату, що дорогу здолає той, хто йде. Усе починалося з нашої активності, моніторингу. Адже з нами європейські та інші вузи угоди про спільні навчальні програми підписали не за один день. Перш ніж прийти до згоди, їх представники побували в нас кілька разів, відвідували лекції, практичні заняття, вимагали перекласти студентські дипломні проекти на зрозумілі для них мови, вивчали наші технічні, бібліотечні можливості, дивилися навіть, як у студентів організовано життя поза вузом, який побут у гуртожитку. Отож це не простий, але дуже потрібний шлях. Французи зо два роки до нас придивлялися. Але тепер наші студенти паралельно навчаються в Ліонському університеті, проходять практику на французьких підприємствах, одержують диплом одного з найпрестижніших французьких вузів, підписують найчастіше з бізнесменами Франції дуже вигідні контракти. А французькі хлопці та дівчата навчаються у нас і з задоволенням отримують після закінчення навчання наш диплом. Адже вони чудово розуміють, що ми рано чи пізно станемо повноправною частиною європейського співтовариства, і знання, отримані в нашій країні, знання менталітету країни будуть затребувані. Така сама програма у нас діє і з Віденським технічним університетом. Тривають переговори з Німеччиною, з одним з університетів у Чехії. Таким чином, у нас уже сьогодні близько ста людей на рік випускаються з дипломом нашого навчального закладу й одного із провідних європейських університетів. Надалі кількість наших студентів, що навчаються за кордоном, та зарубіжних, які навчатимуться у нас, тільки збільшуватиметься. Це і є реальна інтеграція у світовий освітній простір, і де-факто, і де-юре визнання наших дипломів.

Але найголовніше, коли ці молоді люди повертаються додому, в Україну, вони вже нарозхват. Мають професію, певний досвід, навички роботи в зарубіжних компаніях, володіють іноземними мовами. Вони стають організаторами бізнесу в нашій країні, створюють спільні підприємства, працюють за суворими європейськими стандартами. Хто ж відмовиться від таких фахівців?

До речі, ми нині уклали угоду з Кембриджським університетом і наші студенти з квітня цього року можуть у режимі on-line виконувати заняття, здавати екзаменаційні роботи й одержувати згодом міжнародний сертифікат цього іменитого навчального закладу зі знання англійської мови. У нас працює кілька сертифікованих тренерів від фірми Microsoft, які проводять заняття, приймають іспити й видають нашим студентам сертифікат з підписом Білла Гейтса, що підтверджує володіння сучасними IT технологіями. І нерідко вони залишають позаду студентів спеціалізованих вузів на міжнародних олімпіадах. Але ми спокійно вже дивимося на такі перемоги. Ми звикли до того, що ми кращі.

У цьому навчальному році прийняли на навчання майже 400 іноземців. Минулого — їх було майже удвічі менше, а ще пару років тому — кілька десятків. Серед них групи студентів з Університету штату Аризона (США), Технічного університету Відня (Австрія). Отже, добре ім'я працює вже на нас навіть у найрозвиненіших країнах світу. Викладання на трьох спеціальностях лише англійською мовою. На ці факультети із задоволенням ідуть вчитися й наші хлопці та дівчата. Тому що розуміють: якщо отримають освіту англійською мовою, їм знайти високооплачувану роботу буде нескладно не тільки в нас, а й за кордоном. Посланці 42 країн навчаються сьогодні в нашому університеті. Але я кажу своїм колегам — це тільки початок.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Фото з архіву університету.

☞ ФАКТИ

У Харківському національному економічному університеті працює сім факультетів, включаючи факультет довузівської підготовки, центри заочної та дистанційної, а також післядипломної освіти, 34 кафедри, наукові школи, спеціальні ради із захисту дисертацій, навчальні та науково-дослідні лабораторії, обчислювальний центр, наукова бібліотека, видавництво, спортивні комплекси.

Підготовка фахівців ведеться за 22 спеціальностями з таких напрямів, як економіка та підприємництво, менеджмент і державне управління, комп'ютерні науки, видавничо-поліграфічна справа, туризм.

У ХНЕУ реалізуються дві програми, які дають можливість випускникам одержати два дипломи — Харківського національного економічного університету, Ліонського університету імені Люмьєра (Франція), а також ХНЕУ та Віденського технічного університету (Австрія). У найближчій перспективі таке співробітництво розпочнеться з університетом імені Масарика (Чехія) та університетом Манітоба (Канада).

У 2004 році ХНЕУ приєднався до «Magna Charta Universitatum» — Великої хартії університетів світу, 2008 року вступив до Асоціації економічних університетів Південно-Східної Європи й чорноморського регіону ASECU (Салоніки, Греція), у 2009 році його прийняли в Європейську асоціацію університетів (European University Association).

У 2009 році в університеті відкрилися Інформаційний центр Європейського Союзу та представництво Світового банку.

Студенти ХНЕУ мають можливість проходити стажування в провідних промислових, фінансових, консалтингових та інших компаніях країни.

Ректор ХНЕУ — доктор економічних наук, професор, заслужений діяч науки й техніки України, кавалер ордена «За заслуги» III ступеня Володимир Пономаренко.

Прем'єр запрошує інвесторів з Азії

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Прем'єр-міністр звернув увагу на те, що Україна має високі темпи розвитку економіки. Водночас він сказав, що 2004 року «ми мали зростання ВВП 12,5%, а 2009-го — падіння на 15%». Серед причин М. Азаров назвав світову економічну кризу, відсутність реформування економіки і політичну нестабільність. Говорячи про несприятливі чинники економічного розвитку, він підкреслив, що стійкий розвиток неможливий в умовах нестабільності світової валютної і фінансової систем. Глава українського уряду звернув увагу колег на те, що навряд чи можна стабілізувати валютну ситуацію, «якщо країни, що є емітентами резервних валют, мають колосальні зовнішні борги і бюджетні дефіцити», тоді як до країн, що розвиваються, міжнародні фінансові організації пред'являють жорсткі вимоги з дефіциту державного бюджету. «А чи не є розвинені країни дестабілізаторами світової фінансової системи?», — запитав Микола Азаров. Він висловив упевненість, що на керівниках G8 і G20 лежить велика відповідальність щодо розробки принципово нових підходів і порядків.

Також у КНР Микола Азаров провів низку двосторонніх зустрічей, зокрема, з Головою КНР Ху Цзіньтао, Прем'єр-міністром Республіки Корея Хванг-сік Кімом **(на знімку)** і Президентом Бразилії Ділмою Руссеф, **передає Укрінформ.**

Фото Олега МАРКЕВИЧА (Укрінформ).

Війна в Лівії затяглася. Однак НАТО не сумує

Проводити воєнну операцію в Лівії доти, доки не піде Муаммар Каддафі, пообіцяли лідери США, Франції та Великобританії.

Про це йдеться в комюніке Барака Обами, Ніколя Саркозі і Девіда Кемерона. «Неможливо уявити майбутнє Лівії, в якому той, хто намагається знищити власний народ, перебував би при владі», — сказано в заяві.

У четвер у Берліні на зустрічі міністрів закордонних справ 28 країн НАТО звучали думки про те, що конфлікт у Лівії буде тривалим. За підсумками зустрічі було вирішено — операція в Лівії триватиме «так довго, наскільки це необхідно», **повідомляє «Євроньюс».** Участь у цій зустрічі брав і міністр закордонних справ України Костянтин Грищенко. НАТО подякувало Україні за гуманітарну місію великого десантного корабля «Костянтин Ольшанський», на якому з Лівії евакуювали не тільки українців, а й багатьох громадян іноземних держав. Тим часом український МЗС учора повідомив, що з лівійського міста Місурата британський військовий корабель вивіз ще шістьох українських лікарів. Учора ввечері вони мали повернутися літаком з Мальти на Батьківщину.

СНД готує свою зону вільної торгівлі

Учора в Лівадійському палаці в Ялті відбулося 49-те засідання Економічної ради СНД. Україну на форумі представляв Перший віце-прем'єр-міністр — міністр економічного розвитку і торгівлі Андрій Клюєв.

У центрі уваги учасників засідання було обговорення проекту договору про зону вільної торгівлі. Цей документ розроблено Міністерством економічного розвитку Російської Федерації та представлено у Виконавчий комітет СНД наприкінці 2008 року. Після схвалення Економічною радою проект договору про вільну торгівлю планується внести на розгляд чергового засідання Ради глав урядів СНД, **передає Укрінформ**.

Нагадаємо: Україна веде активні переговори про створення зони вільної торгівлі з Євросоюзом. Мало того, представники влади не раз заявляли про те, що угоду про асоціацію (яка передбачає створення ЗВТ) підпишуть уже до кінця цього року. Як узгоджуватимуться ці два інтеграційні напрями — питання риторичне. Крім того, деякі країни — члени СНД, зокрема Росія, не є членами Всесвітньої організації торгівлі, куди входить Україна, що спричинить додаткові проблеми при створенні зони вільної торгівлі. Однак поки документ про економічну інтеграцію на території СНД перебуває лише на фазі обговорення і невідомо, чи вдасться лідерам СНД здійснити те, що вони не раз безуспішно намагалися реалізувати, — безперешкодний обіг товарів та послуг на пострадянських теренах.

Тетяна ПАСОВА.

Книгозбірні єднають з Інтернетом, але книжок бракує

Українські книгосховища безплатно отримують комп'ютери. Бібліотекарі виграють гранти і керують соціальними проектами. Приміром, навчають пенсіонерів комп'ютерній грамоті. Не віриться? Такі новації робляться в Україні за гроші Фундації Білла і Мелінди Гейтс.

Такий самo «лікнеп» триває в Польщі, Латвії, Литві, Болгарії, Румунії, Чилі, Мексиці, Ботсвані та В'єтнамі. 269 українських книгосховищ уже отримали комп'ютери, принтери, сканери й іншу техніку. Ще сім сотень оновляться восени. Чому обрали саме нас? Директор ініціативи «Глобальні бібліотеки» Дебора Джейкобс каже: «Фундація працює в країнах, що потребують допомоги та готові її прийняти. Інтернет зараз не є доступним для кожного українця. Тому влада, громадські організації, бізнес та бібліотечні спільноти мають це виправити».

Проект діятиме в Україні до 2013 року. Планують справити обнови 1600 книгозбірням. Щоб виграти грант, центральна міська або обласна бібліотека подає документи на конкурс. Виграш — 15 комп'ютерів, принтер, сканер, навушники та веб-камери. Центральна бібліотека розподіляє всю цю техніку по філіях. За Інтернет, ремонт і нові меблі платитиме місцева влада.

Нові знання надихають працівників на власні проекти. У Луганській обласній науковій бібліотеці імені Максима Горького запровадили «Мобільну школу комп'ютерної грамотності». Двоє тренерів навчають 49 читачів із обмеженими фізичними можливостями користуватися Всемережжям. Якщо читач не має змоги прибути, тренери привозять його до книгосховища або вчать удома. Для цього проекту книгозбірня виграла грант ООН. А в місті Антрацит (Луганська область) шахісти грають Інтернет-матчі з командами Ізраїлю, Мексики, Киргизстану, Німеччини (близько 15 країн), не виходячи з місцевої книгозбірні.

Натомість бібліотекарі з Шостки (Сумська область) зауважують: чотири комп'ютери, що вони отримають восени, — це чудово. Але вже два роки немає нових книжок. Книгозбірня запровадила платні послуги (видають книги на ніч і записують читачів за гроші). Нову літературу купують тільки на ці спецкошти.

Проблем зазнають і в столиці. У Центральній публічній бібліотеці ім. Л. Українки нам розповіли: грошей на нові книжки місцева влада не виділяла близько трьох років. Аби отримати бодай щось, співробітники організовують акції «Подаруй бібліотеці книгу!», шукають спонсорів. Бібліотекарі порахували, що отримали торік дві книжки на 100 киян.

— Оновлення фондів — це державна проблема, — коментує заступник міністра культури Вікторія Ліснича. — 2011 року за програмою «Українська книга» бібліотеки отримають літературу на 20 млн. грн. Закупівлю робить Державний комітет телебачення і радіомовлення. Ми вважаємо, що книжки має купувати Міністерство культури без проведення тендерів. Це значно спростить процедуру й дозволить бібліотекам частіше отримувати ті книжки, яких вони потребують.

Чиновники з Мінкульту погоджуються: 20 млн. на всі книгозбірні не вистачить. Схоже, напіврозпад закінчився. Українські бібліотеки сьогодні — у стані напіврозпитку. Закордонні благодійники купують нам техніку, але вітчизняна влада подекуди скупа на звичайні книжки. Та помалу рухаємося.

Аніта ГРАБСЬКА.

ПЛАНЕТА

Ісламська фронда в Москві

Духовний лідер мусульман Росії Талгат Таджуддін написав листа Дмитрові Медведєву, в якому запропонував змінити герб РФ. Верховний муфтій вважає, що одну голову орла на гербі країни повинен увінчати півмісяць — символ величі віри ісламу.

Хоча в Росії православ'я вважається державною релігією, однак у країні проживають двадцять мільйонів мусульман, що становить 18 відсотків від усього населення. До того ж це — мусульмани свої, «рідні», які традиційно проживали ще з часів Російської імперії. Навіть у часи розвиненого соціалізму заголовки газети «Правда» були такими: «Радянські мусульмани здійснили хадж до Мекки». На перших ролях у російській політиці багато мусульман, але, на відміну від політиків-безбожників, православних та іудеїв, вони не настільки впливові. Хоча у промисловому й фінансовому бізнесі є багато імен, що вказують на те, що багаті люди в Росії є, причому це ті, хто здійснює намаз і ходить до мечеті, а не в церкви й синагоги. Інакше кажучи: в «росіян є страх, що одного чудового ранку вони прокинуться в мусульманській країні».

Більше того, якщо говорити про найголовніші суперечності сучасної Росії, то можна із упевненістю стверджувати, що «головний розлом», перманентна громадянська війна, визначається не так економічними й політичними причинами, як саме національними й релігійними. Ідеологія ісламського ваххабізму — це і є війна в Чечні й на всьому російському Північному Кавказі. Але тендітний релігійний світ Росії порушується частими окремими терористичними актами в мегаполісах. Тому мусульманські духовні лідери, які щиро бажають примирити православ'я й іслам, виступають із незвичайними пропозиціями, сподіваючись на порозуміння з боку влади.

Муфтій Талгат Таджуддін у листі до президента Дмитра Медведєва вказав, що треба змінити герб Росії. «Просимо всього лишень, щоб одна голова орла була увінчана півмісяцем, а друга — православним хрестом. А ту корону, що посередині, нехай вінчають і півмісяць, і хрест. Тоді жоден ворог не зможе використовувати релігійний чинник на шкоду єдності й цілісності нашої вітчизни», — наголосив духовний лідер мусульман Росії.

На запитання журналістів, як до цієї ініціативи поставився президент Медведєв, Талгат Таджуддін заявив, що «президент уважно подивився й вислухав».

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

ФОТОФАКТ

Жителі Бангладеш зустрічають Новий рік у середині квітня. Днями в цій країні відсвяткували початок 1418 року за бенгальським календарем.

Фото Сіньхуа/Укрінформ.

Американські хірурги допомогли зробити п'ятнадцять складних операцій у Криму

Чотири дні в «Дитячій клінічній лікарні» (Сімферополь) працювала група американських лікарів із Флориди. За словами головного лікаря Олександра Астахова, за цей час американські медики допомогли кримським хірургам зробити 15 операцій з лікування захворювань опорно-рухового апарату та сечовидільної системи у вихованців Будинку дитини «Ялинка», дітей-інвалідів і з малозабезпечених родин.

«Операції були зроблені складні, важкі, що потребували великого вміння й практичної майстерності», — розповів О. Астахов журналістам. На його думку, всі діти перебувають у хорошому стані й тепер проходять післяопераційний реабілітаційний період. У свою чергу, начальник управління лікувально-профілактичної допомоги Міністерства охорони здоров'я АРК Аліна Грудницька висловила сподівання, що співробітництво лікарні з Дитячим фондом Флориди і дитячим госпіталем Джексонвіля (Флорида) буде продовжено в наступному році, уже із залученням не тільки лікарів хірургічного профілю, а й ендокринологів, кардіологів та інших медиків. Президент Дитячого фонду Флориди Джойс Сібсон Дафф високо оцінила професійний рівень кримських дитячих хірургів і розповіла, що благодійна допомога надається кримській республіканській дитячій лікарні вже 14 років.

Георгій ВЕРВЕС.

Крим.

Вуличні «глашатаї бренда» не мають трудової книжки і не сплачують внески

У них усіх — різні вирази облич. Уперті, байдужі, привітні, пригаслі. Вони підстерігають вас у людних місцях із простягнутою рукою. Йдеться не про жебраків. У цих руках — рекламні папірці. Роздаючи їх на вулиці, промоутери (так називають людей, що «наживо» розповсюджують рекламну інформацію) заробляють за годину 10—20 гривень...

Двоє старшокласників у маршрутці жваво обговорюють можливу роботу. Мовляв, «будні — з четвертої до дев'ятої, вихідні — з дванадцятої до п'ятої. І можна заробити майже дві тисячі на місяць». Інтерес до такої пропозиції цілком зрозумілий: роботу зараз знайти важко, а тут навіть трудової книжки не треба. Для підлітків це — реальний шанс заробити кишенькові гроші. Втім, не лише для них.

— Так стояти — краще, ніж розвантажувати вагони. Хоч вантажники теж непогано заробляють, але важко працюють, — розмірковує 27-річний Леонід. Каже, що за фахом він — зварювальник. Але зараз вручає листівки на проспекті Перемоги. Робота подобається, тільки от годин дають мало. Тож реально за місяць виходить 600—700 гривень. За твердженням Державної служби зайнятості, зварювальник — одна зі спеціальностей, що найбільше затребувані на вітчизняному ринку праці. Але співрозмовник поки що не може знайти роботи за фахом.

Поруч рекламує «дипломи, реферати, курсові на замовлення» пан Георгій. Податися в промоутери чоловіка змусило безробіття. Підприємство, де він працював інженером, закрилося.

— Куди мене візьмуть у п'ятдесят років, інваліда другої групи? Пенсії на все бракує. Ось і мушу підробляти. Щодня по шість годин на ногах, — зітхає чоловік.

Киянка Людмила роздає кольорові листівки з закликом замовляти «смачну піцу» в переході під майданом Незалежності. Підходжу, беру в неї рекламний папірець. Питаю про піцу... Згодом Людмила розповідає про себе. Їй трохи за п'ятдесят. Раніше працювала в дитсадку. Потім переїхала в інший район і там роботи за фахом не знайшла. Останні шість місяців роздає картки. Юридичні послуги, поліграфія, обігрівачі... Три години вранці. На обід — додому: годувати онука, який приходить зі школи. Три години ввечері. Заробляє приблизно тисячу гривень. Спілкуватися з людьми їй подобається. Жінка встигає роздати 300—500 листівок за дві години. Каже: промоутери не ділять територій між собою, як підземні музики чи бабці — продавчині цигарок. Тільки, бува, охорона «попросить» із метро взимку. Мовляв, на вулиці роздавайте.

17-річна Валентина — майбутній еколог. Вона патрулює студентів біля інституту. Весь тиждень перед своїми парами роздає рекламні буклети.

— Приходять спостерігачі. Дивляться здалеку, щодня — різні. Якщо спізнишся на 15—20 хвилин, штрафують за годину (10—20 гривень). Не вийдеш на роботу без попередження — штрафують за весь попередній день, — розповідає дівчина.

Зарібок наглядачів — менший: 12 гривень за годину. Керівник рекламної агенції поділився, що в фінансових документах фірм промоутерів часто записують як «волонтерів». Цебто людей, що працюють добровільно й безплатно. Тим, хто рекламує товар у магазинах і торговельних центрах, проводить акції та дегустації, консультує покупців і працює весь день, платять до 200 гривень поденно. Іноді працівника навчають на тренінгах і беруть на роботу офіційно. У принципі, кар'єрно зрости можна. На інтернет-сайтах вакансій промоутерів називають «глашатаями бренда», а наглядачів — «супервайзерами». Для влаштування промоутером потрібні паспорт, акуратна зовнішність, пристойне володіння українською та російською мовами.

Аніта ГРАБСЬКА.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Відбути церемонію похорону в столиці можна за 3500 гривень

«Якою буде наша смерть, не знає ніхто. Однак як нас поховають — страшно навіть уявити, Віро. Адже тільки труна коштує півтисячі гривень. А хрест, вінки, поминальний обід... Де взяти гроші на все це!» Таку розмову вдалося почути нещодавно біля під'їзду одного зі столичних будинків. На лавочці, притулившись одна до одної, сиділи дві бабусі. Від почутого стало трохи моторошно. Перше, що спало на думку: «Скільки нині коштує померти в столиці?» Щоб підрахувати орієнтовну вартість «квитка на той світ», репортер вирушив у розвідку містом. Крамничок із ритуальними послугами шукати довго не довелося. Адже їх у кожному районі вдосталь.

Ритуальний шопінг

Крокую вздовж Харківського шосе. На дверях одного з магазинів бачу велику табличку з написом «Труни, вінки, хрести...». «Не соромтеся, проходьте. У вас хтось помер?» — запрошує жінка років п'ятдесяти. Вона прискіпливо оцінює мій зовнішній вигляд. «Мені труна потрібна. Скільки вона коштуватиме?» — питаю пошепки. Коли зайшов у магазин, стало якось трохи не по собі. Постояв трохи, порозглядав вінки, що висіли на стінах, свічки, лампадки, стрічки, труни і тяжко зітхнув. Адже раніше подібні магазини не помічав або ж просто відвертав голову в інший бік, проходячи повз них. «Ціни різні. Є по 750, 1200 1500 гривень і вище», — продавець обходить крамницю по колу. «Ця, наприклад, 9 тисяч коштує, ця — 15, а ще в нас є саркофаг вартістю 22 тисячі гривень. А всередині — яка краса! Помилуйтеся. Тут майже все є», — продавець відкриває кришку. «Не зрозумів, що значить «майже все є»?» — з усмішкою перепитую. «Дивіться, наприклад, «ложе» вистелене білим гарним сатином». «Скажіть, а який виторг у вашому магазині?» Таке запитання насторожило жіночку. «Ви хто такий? Що вам потрібно? Або купуйте свою труну, або йдіть собі», — обурено сказала вона. «Ви не хвилюйтеся, я — журналіст», — виправдовуюсь. «Мені байдуже, хто ви. Не заважайте працювати», — гримнула жінка й показала мені на двері.

☞ ДОВІДКА

У середньому по Києву за день помирає близько 80 чоловік. За 2010 рік померло 28,5 тисячі осіб. Із них: кремовано — 10700, захоронено — 17800, у тому числі, на столичних кладовищах — 10100 і за межами Києва — 7700 осіб.

Йдемо далі. На вулиці Тростянецькій (Харківський район) за невиразними металевими дверима теж ховаються ритуальні атрибути. Асортимент у магазині скромний — вдалося нарахувати 10 гробів, близько 30 вінків, кілька хрестів і свічки. З одягу — лише чотири класичні чоловічі костюми за 180 гривень. Вінки — від 60 до 800 гривень. Хрести коштують 250 гривень. Також тут організовують поминальний обід, допомагають отримати довідку про смерть. Вартість найдешевшої труни — 550 гривень. На вигляд вона простенька, чотири сосневі дошки з пластмасовими ручками. Найдорожча домовина коштує 7 600 гривень. Власниця цієї крамнички Валентина каже, що вже звикла тут працювати. «В нас представлений широкий асортимент різноманітних штучних букетів. Квіти ми отримуємо з Польщі та Китаю. Маємо й готові вінки. Найдешевші — зовсім простенькі, тому й ціна — 60 гривень. Але є в продажу і за 70, за 120 гривень. Популярні і кошики з квітами, — вихваляє свій товар жінка. Пані Валентина всім задоволена. Адже і виторг останнім часом має непоганий. Однак, зі слів жінки, до одного лише не може звикнути — до заплаканих покупців. А їх доводиться бачити щодня.

Ціни на послуги знизять удвічі

А що й почім у ритуальних крамницях на правому березі столиці? Поцікавився і з'ясував, що ціни — схожі. Всюди приблизно одне й те саме. Нині в Інтернеті можна знайти близько десятка приватних структур, які надають ритуальні послуги. В розмові з кореспондентом «Голосу України» директор однієї з таких фірм повідомив, що «недорогі похорони» в Києві обійдуться десь у 6 тисяч гривень. Він уточнив, що це — без місця на цвинтарі й без пам'ятника, а також без поминального обіду. Надати більш детальну інформацію стосовно цін чоловік відмовився. «Давайте всі деталі обговоримо при зустрічі. Не забудьте тільки свідоцтво про смерть взяти», — підсумував він.

Столична влада планує навести лад на ринку ритуальних послуг. Чиновники переконують: найближчим часом ціни на ці послуги знизять удвічі. Про це вони повідомили нещодавно на розширеному засіданні колегії КМДА.

— Крім п'яти комунальних підприємств, підпорядкованих Управлінню ритуальних послуг, працює майже 40 комерційних структур, які надають ритуальні послуги, а також виготовляють і реалізують атрибутику. Наразі багато фірм встановлюють дуже завищені ціни на ритуальні послуги. Вони можуть утричі перевищувати ціни ритуальних служб. Однак наживатись на горі людей неприпустимо. Ми маємо докласти всіх зусиль, щоб виправити цю ситуацію, — сказав голова КМДА Олександр Попов.

За словами начальника Управління ритуальних послуг Бориса Фролова, сьогодні комерційні структури практично повністю витіснили комунальні підприємства з ринку ритуальних послуг, а відсутність нормативної бази створила умови для неконтрольованого зростання цін.

Цікаво, які ціни встановили нині столичні комунальні підприємства. За інформацією Головного управління ритуальних послуг, у їхньому арсеналі доволі великий асортимент атрибутів. І ціни розраховані на будь-який гаманець. За розрахунками «репортера», якщо не справляти поминок і не шикувати, відбути церемонію похорону можна приблизно за 3500 гривень.

Олександр ПЕКНИЙ.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Назва послуги	У межах міста		За межами міста	
	влітку	взимку	влітку	взимку
Оформлення замовлення на організацію та проведення поховання, грн.	31,00	31,00	31,00	31,00
Домовина, оббита шовковою тканиною	400,00	400,00	400,00	400,00
Копання могили	231,00	358,00	231,00	358,00
Доставка ритуальних предметів	253,26	253,26	253,26	253,26
Занесення похоронних речей	128,29	128,29	128,29	128,29
Послуги організатора обряду поховання та проведення панахиди	198,74	198,74	273,25	273,25
Вінок похоральний	100,00	100,00	100,00	100,00
Установлення таблички металевої з текстом (вартість таблички враховано)	55,00	55,00	55,00	55,00
Свідоцтво про поховання, виписування, ламінування	20,00	20,00	20,00	20,00
Автокатафалк до 20 місць	651,00	651,00	981,00	981,00
Перенесення труни з тілом померлого до місця поховання	706,08	706,08	1059,04	1059,04
В С Ь О Г О:	2774,37	2901,37	3531,84	3658,84

ОБ’ЄКТИВ

8 квітня. Харків. У Національному технічному університеті «Харківський політехнічний інститут» відбувся ярмарок робочих місць «Політехнік-2011».

9 квітня. Напередодні 67-ї річниці визволення Одеси від фашистських загарбників у місті стартував воєнно-історичний фестиваль "За рідну Одесу!".

10 квітня. Миколаїв. Сьомий міжнародний фестиваль молодіжних театрів «Південні маски».

11 квітня. Київ. Покладання квітів у Меморіальному комплексі «Бабин Яр» з нагоди відзначення Міжнародного дня визволення в’язнів фашистських концтаборів.

12 квітня. Зустріч Прем’єр-міністра України Миколи Азарова та Голови уряду Російської Федерації Володимира Путіна.

13 квітня. Зустріч Голови Верховної Ради України Володимира Литвина з Міністром охорони краю Литовської Республіки Расою Юкнявічєнє.

14 квітня. У столичному Українському домі триває III Всеукраїнський благодійний Великодній ярмарок.

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Сергія КОВАЛЬЧУКА, Андрія НЕСТЕРЕНКА, Анастасії СИРОТКІНОЇ та Укрінформу

ГОЛОС УКРАЇНИ № 70 (5070)
СУБОТА, 16 КВІТНЯ 2011

Гасять не пожежі, а попелища

Чи не занадто затягнулося відродження промислового потенціалу Херсонщини?

ГАЛУЗЕВІ РЕАЛІЇ: ТРАНСФОРМАЦІЯ У ЧАСІ

«Ударна» чотирирічка

Бюджет Херсона (та й області) завжди тримався на промислових «китах» — суднобудівному, комбайновому і нафтопереробному заводах, а також на бавовняному комбінаті. «Корабельно-ситцева сторона», як писав поет, слугувала взірцем радянського благоденства. Та недовго, як з'ясувалося, тривала ця пора розквіту.

Діяльність «ефективних власників» призвела до цілковитої зупинки заводу на реконструкцію. Реконструкція, якій поки що кінця-краю не видно, триває шостий рік.

Колишній очільник області кандидат економічних наук Борис Сіленков, відійшовши від широкомасштабних державних справ, на шпальтах однієї з місцевих газет запримітив: «Практично всього за чотири роки Херсонська область втратила 16 гігантів промислового виробництва, в тому числі й стратегічні підприємства не тільки для Херсонщини, а й для всієї України: в Херсоні зупинилися ХБК, нафтопереробний завод, консервний завод, м'ясокомбінат, целюлозно-паперовий комбінат, взуттєва фабрика, завод «Дельта»... Підприємства, в буквальному розумінні слова, були вивезені до Туреччини на металобрухт. За даними Кабінету Міністрів України, на початок 2005 року Херсонщина в своєму потенціалі промислових потужностей мала тільки 48 відсотків до обсягів 90-х років минулого століття. За воротами опинилося 39 тисяч кваліфікованих кадрів. Такої втрати не зазнала жодна з областей України!».

Ні тканин, ні надії...

Чи не найбільше постраждало найбільше текстильне підприємство Європи — бавовняний комбінат, тканинами якого оратори-політики полюбляли обмотувати кілька разів земну кулю. Тепер хоч би один міський квартал обмотати...

Колись комбінат, збудований 1954 року, за одну лишень добу переробляв 160 тонн бавовни і виробляв 700—750 тисяч квадратних метрів чудових тканин. Новітнє «досягнення» — 47 тонн волокна і 36 тонн пряжі. За рік! Від колись 20-тисячного колективу і тисячі не залишилося...

По суті, одного із бюджетних китів за мовчазного споглядання кастровано. Тільки за останні п'ять років з території ХБК вивезено 5202 одиниці обладнання. Це близько 40 тисяч тонн металу або, у перерахунку на гроші, майже 100 мільйонів гривень. На такі кошти можна було б виплатити всі борги у зарплаті (4,5 мільйона гривень), здійснити реконструкцію: встановити нове обладнання і давати обсяги продукції, які колись давали всі три фабрики разом узяті. Однак усе розграбовано, а мільйони пішли в кишеню приватних осіб.

За такою ж приблизно схемою, як бавовняний комбінат, як той же комбайновий завод, руйнувалися інші промислові об'єкти: «акціонування—перепродаж—пограбування».

П'ять фабрик комбінату — у руїнах. Заодно «пішли», щоб не повернутися, холодильно-компресорна станція, пансіонат «Ювілейний», дитячий табір «Орлятко», фабрика-кухня...

Кілька тижнів тому пішла з молотка і третя фабрика відомого в Європі комбінату. Всього за 23 мільйони гривень. На її місці тепер постає «Фабрика» — торговельно-розважальний комплекс. Для кого? Для тих, хто грабував комбінат?..

☞ КОЛИШНЮ СЛАВУ БУКСИРУЄ «ПАЛЛАДА»

На замовлення болгарської фірми херсонський державний завод «Паллада» розпочав будівництво композитного плавучого доку завдовжки 245,5 і завширшки 43,7 метра. Споруда із морського залізобетону і сталі, спроектована співробітниками місцевого конструкторського бюро «Ізумруд», зможе докувати гігантські судна типу «панамакс». Передачу об'єкта замовникові заплановано на листопад наступного року. Нинішній док — п'ятий за роки співробітництва українських корабелів і болгарських судноремонтників.

Протестні акції у Херсоні такі ж звичні, як спуск нового судна.

Допоможе держава — оживе завод

Не обійшли «реформи» ще одного колишнього бюджетного донора — нафтопереробний завод. Завод — одне із найстаріших (заснований у 1938 році) і третє за потужністю в країні підприємство нафтохімічної галузі.

Крекінг-завод (дітище радянської індустріалізації) завжди мав, як тоді казали, «велике народногосподарське значення для всієї України, особливо її Причорноморського регіону». Зі спорудженням другої-третьої черг підприємство переробляло щороку 8,6 мільйона тонн нафти або стільки, скільки видобувалося в Україні. Розширилася географія поставок: Лаос, Алжир, Ємен, Туніс, Непал, Ефіопія...

Діяльність «ефективних власників» призвела до роздержавлення заводу, частих кадрових «перегонок», відтак — до цілковитої зупинки на реконструкцію. Реконструкція, якій поки що кінця-краю не видно, триває шостий рік.

Ведеться вона з прицілом на переробку російської (70 відсотків) і азербайджанської нафти. Про це казав перед одним із останніх засідань асоціації «Об'єднання операторів ринку нафтопродуктів України» голова спостережної ради Херсонського НПЗ Ігор Єремєєв.

Слід зауважити, що на заводі, якому намагаються повернути «другу молодість», уже відновлено установки первинної переробки нафти і виробництва бітуму — для одержання і готової продукції, і напівфабрикатів для подальшої переробки на споріднених підприємствах України.

На нинішніх потужностях завод може переробляти щомісяця до 90 тонн нафти на експортний бензин, пічне паливо, уайт-спірит, компоненти дизпального, топковий мазут, бітуми дорожні та будівельні. Але ж — реконструкція!

За чотири роки Херсонська область втратила 16 гігантів промислового виробництва, в тому числі й стратегічні підприємства не тільки для Херсонщини, а й для всієї України: в Херсоні зупинилися ХБК, нафтопереробний завод, консервний завод, м'ясокомбінат, целюлозно-паперовий комбінат, взуттєва фабрика, завод «Дельта»...

Без допомоги держави, схоже, процес реанімації велетня може розтягнутися на невизначений час. У зв'язку з цим преса цитує Ігоря Єремєєва: «Ми звернулися до уряду і сказали, що готові закласти 100 відсотків акцій під цю реконструкцію, а також включити в управління заводу державних менеджерів і віддати певний пакет акцій державі, ввести державу в акціонери...»

Фінансувати реконструкцію і модернізацію заводу хоч сьогодні готова нафтогазова корпорація ChinaPetroleum&ChemicalCorp. (Sinopec). Але за умови державних гарантій. Після завершення реконструкції (її вартість 800 — 850 млн. доларів) вже через чотири роки підприємство зможе щороку переробляти 4,5 млн. тонн сировини за глибини переробки 95 відсотків.

Допоможе держава — оживе завод, возрадується увесь Херсон: нафтохіміки зможуть, у чому запевняли раніше, щомісяця переказувати в бюджет близько 5 млн. гривень тільки акцизного збору. Поки що це, зрозуміло, теорія.

Без передбачень і плани мертві

Плани, сподівання, надії... Екс-керівник області кандидат економічних наук, заслужений економіст України Борис Сіленков якщо і переймається оптимізмом, то дуже обережно. У нього щодо цього свої фахові викладки:

— На початку 90-х років минулого століття на Херсонщині працювало 80 відсотків підприємств із морально застарілим обладнанням. Вони передусім стали жертвами ринкової економіки. Постає риторичне запитання: «Що робити?». Правильно: створювати інвестиційно привабливий клімат, вести ефективну інноваційну політику. А залучення інновацій пов'язане насамперед із виробництвом екологічно чистої продукції і переробними галузями.

Ситуація в кризовій економіці буде керованою, якщо рішення і дії — передбачувані. Для прикладу можемо назвати доленосні, вважаю, роки — 2005—2010. Саме в цей період область змогла відновити 11 відсотків потужностей промислового виробництва до показників 90-х років XX століття. Це був потенціал зростання. Із «чистого майданчика» було запущено вісім заводів! Не вважайте за нескромність, але і я відіграв у цьому свою чималу роль.

☞ СТАТИСТИКА НА СЛУЖБІ ІСТИНИ

— За січень—лютий 2011 року промисловими підприємствами області зменшено обсяги промислового виробництва на 1,7 відсотка порівняно з січнем—лютим минулого року.

— Обсяг експорту зовнішньої торгівлі області товарами за січень 2011-го становив 25,5 млн. доларів, імпорту — 7 млн. Проти січня 2010-го обсяг експорту зменшився на 14,6 відсотка, імпорту — зріс на 3,2 відсотка. Позитивне сальдо зовнішньої торгівлі товарами становило 18,5 млн. доларів (у січні 2010 року — 23 млн.).

— У січні—лютому 2011 року підприємствами області виконано будівельних робіт на 25175 тис. гривень, що на 21,3 відсотка менше, ніж у січні—лютому 2010 року. Скорочення обсягів будівництва за звітний період спостерігалось в Бериславському, Каланчацькому, Скадовському, Цюрупинському, Чаплинському районах та містах Херсон і Каховка.

— Досвід економіки якої з країн найбільше підходить для Херсонщини?

— Шведської. Але без наукового дослідження на Херсонщині неможливо відпрацювати систему управлінських рішень в умовах кризи.

Чи відпрацьована така система «гасіння пожежі»? Факти свідчать, що на Херсонщині не пожежі гасять, а здебільшого... попелища. А ще переймаються духом Потьомкіна, у голові якого роїлося багато грандіозних планів, більшість з яких, як-от дорога з Петербурга до Керчі, так і не стали реальністю. Як не стали раєм земним і апокрифічні «потьомкінські села».

На заводі, якому намагаються повернути «другу молодість», уже відновлено установки первинної переробки нафти і виробництва бітуму — для одержання і готової продукції, і напівфабрикатів для подальшої переробки.

Василь ПІДДУБНЯК.

Фото з архіву автора.

У колишньому цеху текстильного — мертва тиша.

...І не судимі будете

ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

Нічого у світі не може зрівнятися з гіркотою сирітства. Ще гірша доля у позбавлених піклування при живих батьках. І коли знедолена дитина знаходить прихисток і турботу людей — хіба це не щастя? Та, виявляється, нерідко життя вносить у такі ситуації свої «чорні» корективи...

Лист до редакції сповнений болю і відчаю.

«У 2008 році ми створили прийомну сім'ю, взяли з Сумського інтернату Едика, — пише нам Тамара Юріївна Кріпак з села Волокитине Путивльського району. — Привчали хлопчика до думки, що тепер у нього є дім, родина, треба поважати старших, щоб його вчинками пишалася сім'я, щоб самому не було соромно за власні вчинки. Але за півтора року Едик, з притаманним для 15-літнього віку максималізмом, заявив, що знову хоче в інтернат.

Щоб не приймати поспішного рішення, служба у справах неповнолітніх спільно з соціальною службою для дітей та молоді направили нашого сина до Шосткинського реабілітаційного центру. Давали шанс налагодити наші стосунки, щоб Едик розібрався, чи хоче жити в родині, чи в інтернаті. Стосунки ми справді налагодили, син навіть утікав з інтернату, щоб просити комісію повернути його в сім'ю. Проте його повернули... до центру...

А по завершенні терміну реабілітації у Путивльській районній адміністрації скликали комісію, де ми були вражені ставленням людей, які, здавалося б, мають піклуватись про благо дітей... Їм простіше було відправити хлопчика в інтернат. Як сказала одна з членів комісії, вона не хоче «на свою шию проблем». Шановні члени комісії, звертаємось до вас через газету: ви вирішуєте долю дитини, а не злочинця! Таким рішенням ви можете перекреслити його майбуття. Кому буде вірити дитина, яку, після такого довгого чекання повернутись до рідної домівки, відправляють до казенного дому!».

Чия ж правда? Матері, яка прагне зігріти своїм теплом заледенілу дитячу душу, чи збайдужілих «партикулярних» чиновників, які за циркулярами не бачать живих людей?

...Великописарівський район, Правдинська школа-інтернат. Саме тут нині живе і навчається Едик. Позбавлена емоцій особова справа підлітка розповідає про його коротке дотеперішнє життя-буття: жив і навчався у селі Люджа Тростянецького району, виховувався матір'ю-одиначкою, чотири року тому її було позбавлено батьківських прав. Далі — Сумська школа-інтернат, після — прийомна сім'я Кріпаків, створена відповідним розпорядженням голови Путивльської райдержадміністрації. Потім — «дислокація» в обласному центрі соціально-психологічної реабілітації для дітей у Шостці. І нарешті — нове чиновницьке розпорядження «Про припинення функціонування прийомної сім'ї і чергова «передислокація» до нової школи-інтернату.

Люди, які знають хлопця, характеризують його неоднозначно: зі складним характером, досить лінькуватий, інертний, з проблемами психологічного характеру. У той же час — доброї вдачі, товариський, привітний, завжди готовий прийти на допомогу скривдженим.

Що і ким почувався 15-річний підліток, щоразу збираючи свої нехитрі пожитки для чергового переїзду: перекотиполем, забавкою у чужих руках чи кимось іншим?

Різні характеристики, однак всі сходяться в одному: в доброзичливій обстановці, де його розуміють і підтримують, підліток розкривається з кращого боку, починає довіряти іншим, залюбки долучається до спільних справ.

А ось і він сам — худорлявий, як усі ровесники, трохи незграбний, дещо «закритий» і, водночас, щирий, готовий до спілкування.

«Мама, тато, Ярик, сестра, наша сім'я, ми всією сім'єю...», — повторює щохвилини. За два роки родинного життя йому є що згадати: затишний двоповерховий будинок прийомних батьків, святкування усією родиною його дня народження, подарунки, поїздки в гості до родичів, риболовля з братиком... У той же час, помітно хвилюючись, зажурено пояснює, як сталося те, що сталося. Всю провину бере на себе: не слухався маму, блукав з хлопцями допізна, інколи взагалі не повертався додому на ніч. «Але ж мені обіцяли, що після Шостки я повернусь додому. Чому ж привезли сюди? Якщо повернусь, все буде інакше, я більше не засмучуватиму маму», — дивиться благально. Нічого не обіцяємо, лише радимо поки що налагоджувати своє життя в інтернаті та старанніше вчитися...

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Далі дорога пролягає у Волокитине Путивльського району. Господиня запрошує до оселі, охоче показує всі приміщення і так само охоче відповідає на всі запитання. Чоловік на заробітках, син Ярослав навчається в одному з Путивльських ПТУ, там живе і дочка. З першого погляду визначаємо: родина живе без розкоші, але в достатку. Вітальня, кухня, «дитяча» кімната з ліжками для Едика і Ярика. Новенькі меблі, телевізор, «мікрохвильова» і справжній «магніт» для хлопців — комп'ютер...

Чиновники, по яких Тамара Кріпак зі злістю «пройшлася» у своєму листі, одного разу дали їй шанс на створення прийомної сім'ї з дитиною, яку їй підказало серце. Передавши хлопця до родини, вони не покинули його напризволяще: підказували, радили, допомагали, чим могли, — погоджується господиня. Чому тоді такою глибокою і неосяжною виявились прірва нерозуміння між усіма учасниками цієї історії і чи не можна було досягти компромісу?

Чому тоді такою глибокою і неосяжною виявились прірва нерозуміння між усіма учасниками цієї історії і чи не можна було досягти компромісу?

Господиня важко зітхає: «Відтоді, як уперше побачила Едика в санаторії у благенькій курточці, коли ще кульгав після вивиху, зрозуміла: він стане для мене рідним. Я маю врятувати і обігріти саме цю дитячу душу...». Переповідає, як подружились два хлопці, як Едик допомагав по господарству, майстрував щось разом з батьком. Добрий, чуйний — завжди захищає молодших чи слабших. При цьому — бідкається — покурював, бував у поганих компаніях. А ще зізнається, що дійсно інколи не справлялась із підлітком, навіть відмовлялася від виховання. Адже втечі з дому, бродяжництво Едика — аж ніяк не вигадка працівників соціальних служб. Говорить, що була недосвідченою, сподівалась на підтримку і допомогу і ніколи не думала, що хлопця... «просто» заберуть.

Снігова брила конфліктів наростала поступово: у хлопця погіршилась поведінка у школі, він почав утікати з дому, просився назад — в інтернат. За весь час, поки сім'я перебувала під соціальним наглядом, спокою в ній не було...

Як і прийомний син, Тамара Кріпак стверджує: вона зробила висновки з власних гірких помилок і готова почати все спочатку. Говорить, що у цьому прагненні її підтримує вся сім'я, що разом із чоловіком навіть готові відмовитись від зарплати батьків-опікунів, хай держава лише сплачує кошти на утримання дитини. Вона просить про ще один шанс. Чи буде його надано?

Заступник начальника служби у справах дітей Сумської облдержадміністрації Олена Кисіль вважає, що такого шансу немає, оскільки прийомна сім'я офіційно припинила своє існування. Рішення про її розформування далося Путивльській райдержадміністрації непросто. «Якщо хлопець втікав із дому, причому неодноразово, якщо сама прийомна мати постійно на нього скаржиться і навіть просить забрати від неї хлопця, з яким не змогла знайти спільну мову, — яке рішення ми мали прийняти?» — риторично запитує начальник служби у справах дітей Путивльської РДА Юрій Радин.

Виконувач обов'язків директора районного Центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді Олена Андреєва, яка особисто здійснювала так званий соціальний супровід, стверджує: іншого виходу, аніж розформувати прийомну сім'ю, просто не було: «У Тамари Юріївни характер дуже владний, жорсткий. Вона ніяк на могла знайти правильний підхід до підлітка зі складною долею, який потребував любові і тепла. У сім'ї вона — абсолютний лідер. Оця снігова брила конфліктів наростала поступово: у хлопця погіршилась поведінка у школі, він почав утікати з дому, просився назад в інтернат. За весь час, поки сім'я перебувала під соціальним наглядом, спокою в ній не було...».

Спробою зберегти прийомну сім'ю, Едуарду — переосмислити свою поведінку, Тамарі Юріївні — усвідомити свою відповідальність стало направлення хлопця до реабілітаційного центру. Вийшло навпаки — незважаючи на те, що Едик прагнув повернутись додому, навіть втікав туди кілька разів, висновок фахівців був невтішним. Один з аргументів — за дев'ять місяців реабілітаційного періоду Тамара Юріївна навідувалась до прийомного сина лише двічі! І хоча сама жінка пояснює, що їй «дуже важко було його бачити в чужому домі», зрозуміти її справді важко. Адже у період реабілітації Едик особливо потребував батьківської підтримки.

Відтак, після офіційного розформування сім'ї для Едика та його прийомних батьків розпочався новий відлік часу: чекання, надії та боротьби за право бути разом. Чи заслужили вони на таке право? Судити не беремося. Так само, як і відмову Тамари Кріпак усиновити Едуарда — такий варіант їй пропонували не раз. У житті кожної людини виникають ситуації, які з наскоку не розв'яжеш...

Тепер варіант відродження сім'ї абсолютно виключають всі посадовці, з якими мали розмову. А може, все-таки є можливість знову об'єднати людей, які по вінця натерпілися горя нарізно і чиї серця прагнуть одне до одного? Адже будь-яка категоричність лише посилить страждання людей, які нині гірко розкаюються у своїх вчинках

У відомого поета є такі рядки: «Життя не пишеться ні в борг, ні начорно. Життя пишіть лише набіло!..» Можна згадати й біблійне. Апостол Петро підійшов до Ісуса Христа і запитав: «Господи, скільки разів прощати брату (ближньому) моєму, який згрішить проти мене? Чи до семи разів?» Ісус Христос сказав йому: «Не кажу тобі — до семи, але до сімдесяти разів по сім». А ми — люди, і наші помилки вартують дуже дорого.

Ірина ВЕРТІКОВА,
Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

У НОМЕР

КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКИЙ

Від «бенкетів» бродячих тварин страждають люди

Районна санепідемстанція б'є на сполох: через велику кількість бродячих собак та котів, які контактують зі скаженими лисицями, зростає загроза для населення. Станція вимагає від сільрад та комунальників вжити заходів щодо бездомних тварин, та далеко не всі реагують. Найбільше бродяг біля ферм, ковбасних цехів, пунктів забою худоби. Сюди ж та в села навідуються й лиси. Такі «бенкети» до добра не доводять. Так, у селі Кадиївці бродячий кіт, хворий на сказ, кинувся на людину. Нинішньої весни фахівці відзначають на Кам'янеччині більшу, ніж торік, популяцію лисиць, щільність якої перевищує норми. Відтак епізоотична ситуація погіршується, каже головний санітарний лікар району Олег Керничний.

Улітку 2010-го в регіоні на сказ захворіло й кілька корів. Усього торік у районі було зареєстровано шість випадків небезпечного захворювання домашніх тварин.

Віра ШПИЛЬОВА.

ЧЕРНІВЕЦЬКА ОБЛАСТЬ

Тарифи на проїзд все йдуть догори

Проїзд у чернівецьких тролейбусах і маршрутках здорожчає. За словами начальника управління комунального господарства департаменту ЖКГ Ярослава Кушнірика, це — нагальна потреба, бо значно зросли ціни на пальне та мінімальна зарплата. Усі перевізники, які обслуговують 44 міські автобусні маршрути, подають до департаменту свої розрахунки, їх розглянуть у відповідних підрозділах міськради. Після цього місяць дають на громадське обговорення. Лише тоді проект винесуть на затвердження міськвиконкому. Тож наскільки саме зросте ціна, поки що невідомо, **повідомляє наш власкор Сергій СУЛИМА.**

ВОЛИНСЬКА ОБЛАСТЬ

Богослужіння для глухих

У Луцьку в Свято-Пантелеймонівському храмі з благословення митрополита Луцького і Волинського УПЦ Нифонта вперше проведено Божественну літургію для людей з вадами слуху. Допомагали здійснити її священик з Києва Григорій Крижановський, викладач основ мови жестів Київської духовної семінарії Ганна Блощинська та ще сім віруючих з общини, що діє при Свято-Іонівському монастирі столиці України.

Сурдоперекладачі мовою жестів донесли до людей з вадами слуху смисл прохань, молитов і піснеспівів літургії. По її завершенні 39 віруючих, які не чують, мали змогу посповідатися і причаститися до Христових тайн.

— Ми обов'язково будемо відкривати дорогу до Бога всім прихожанам, — сказав у своїй проповіді митрополит Нифонт. — Дуже важливо, що в людей з вадами слуху з'явилася можливість бути повноцінними учасниками богослужіння.

Цій літургії передували щонедільні бесіди з віруючими, які не чують, що проводяться в Луцьку з лютого. На них людям з вадами слуху пояснювали зміст і значення молитов, заповідей Божих, готували до сповіді та причастя, розповідали, як потрібно поводитися у храмі.

Микола ЯКИМЕНКО.

Гроші з «муляки»

ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА

Одна із серйозних проблем кампанії «Луганськвода» — це 56 комплексів очисних споруд, які було побудовано ще в 50–х роках. Звісно, об'єкти фізично зношені, застосовувані технології морально застаріли, проте вони продовжують існувати, оскільки іншого виходу поки що немає. Утім, вихід є, тільки він потребує більших матеріальних витрат і нової політики не лише самого власника споруд, а й безпосередньо держави.

По-перше, небезпечно. По-друге, витратно

Спочатку трохи інформації. За технічним регламентом, осади витримуються на мулових майданчиках рік-два, а потім за допомогою механізмів прибираються з цього місця й перевозяться на майданчик складування. Весь цей процес регламентується законом про відходи. Іншими словами, на кожну дію потрібен дозвільний документ: де взяти цей осад, куди перемістити, де складувати тощо. Ступінь вологості знижується до мінімуму за рахунок вертикальних дренажів у системі експлуатації мулових майданчиків і природного сушіння від температури зовнішнього повітря в літній період. Отже, на комплексах очисних споруд кампанії «Луганськвода» нагромадилося сьогодні понад 100 тисяч тонн осадів. Складувати їх нескінченно, зрозуміло, не можна. Це небезпечно не лише з екологічної точки зору, а й накладно в матеріальному плані. Під джерела водопостачання, системи, конструкції та інші об'єкти «Луганськводи» відведено понад тисячу гектарів землі, з яких більш як на 100 гектарах безпосередньо розташовуються мулові майданчики. До речі, це проблема не лише луганського водного господарства, а й загалом комунального господарства України, однак гідного досвіду в розв'язанні проблеми в країні поки що немає. «Луганськвода» хоче його напрацювати.

Завдання із трьома невідомими

Для розв'язання проблем комплексів споруд кампанія запросила науку, і робота пішла одразу за трьома напрямами. Фахівці почали розглядати використання осаду як добавку для одержання біогумусу і як добавку для виготовлення асфальту та цегли для внутрішніх робіт, а також для отримання альтернативного палива.

Якщо говорити про перший етап цієї роботи, то «Луганськвода» вже має висновок Харківського інституту грунту імені Соколовського на предмет наявності важких металів у суміші очисних споруд на різних територіях області, і це дало змогу визначитися з використанням осадів. Наприклад, у Старобільському районі здебільшого зосереджено господарсько-побутові відходи, які підходять для отримання грунтосуміші. Додавши відходи рослинного характеру, в цю масу запустили спеціального хробака-старателя, задали потрібну температуру — й одержали культуру під назвою біогумус. Інститут комунальної гігієни імені Марзєєва вже дав свій висновок, що грунтосуміш може використовуватися для вирощування газонної трави, декоративних кущів, дерев і квітів. Біогумус пройшов усі випробування і дав хороший результат. То що, дорога в життя йому відкрита? З'ясовується, не все так просто.

— Біогумус у нашій країні зараховано до розряду гербіцидів, — пояснює технічний директор кампанії «Луганськвода» Микола Скляров, — тому отримати висновок усіх інституцій, дозвільні документи дуже важко. Крім того, навряд чи нашу грунтосуміш можна назвати гербіцидом. Тваринництво в нашій області розвинуто погано, отже, органіка у грунт не потрапляє. Про свою роботу ми розповіли на всеукраїнському екологічному форумі, і нею зацікавилися колеги з інших областей. Наприклад, із Черкаської області. Як нам розповіли, на майданчиках очисних споруд цього регіону нагромадилося дуже багато осадів. Колеги не знають, що з ними робити. Наші ідеї щодо того, щоб використовувати ці відходи як будівельний матеріал, що не тільки гарантує якість, наприклад асфальтобетону, а й знижує його вартість, сподобались. Ми підрахували: якщо використовувати всі обсяги наших відходів і переробити їх на пісок, гравій та інший матеріал, економія коштів під час будівництва становила б від 50 до 70 відсотків. Гадаю, що наша держава має бути зацікавлена в таких технологіях.

— І насамперед урахувати світовий досвід, — доповнює його доктор технічних наук Геннадій Дрозд. — Для початку потрібно переглянути регламентуючі документи. У Росії, наприклад, вважають, що осад очисних споруд може використовуватись як інертний матеріал для планування полігонів твердих побутових відходів. Адже це готовий будівельний матеріал. Уже не потрібні ні пісок, ні земля, ні глина. У нас до такого рішення ще не дійшли.

☞ ВІД ПЕРШОЇ ОСОБИ

Микола СКЛЯРОВ, технічний директор кампанії «Луганськвода»:

— За роки експлуатації на майданчиках складування нагромадилося більше сотні тисяч кубічних метрів осадів. Якщо їх розкласти на частки, можна отримати досить корисний матеріал, який ще послужить людям. Скажімо, якщо забрати важкі метали, вийде добриво для декоративних рослин, крім того, під час переробки вміст відстійників може дати газ і тепло, слугувати будівельним матеріалом.

Якщо компонент для асфальтобетону, отриманий з відходів, порівнювати із звичайним, що має вигляд мінерального порошку, то перший створює враження... звичайного бруду. Мимоволі доходиш думки, що запропонований матеріал нібито суперечить усім канонам дорожньої науки. Але практика не підтверджує таке емоційне сприйняття. Коли цю «муляку» додають до асфальту, ефект виходить дивний — асфальт міцніший за звичайний у чотири рази. Провівши випробування, це підтвердили кілька незалежних лабораторій.

Заощадити. А може, заробити?

Професор Луганського аграрного університету Геннадій Дрозд проблемами очисних споруд займається вже 20 років. Свою докторську роботу він присвятив темі техногенної безпеки, запропонувавши своє бачення проблеми утилізації осадів. З керівником кампанії «Луганськвода» Віктором Маслаком вони оцінили масштаби проблеми очисних споруд по всій Україні й жахнулися. Загалом у нашій країні зібрано до 35 мільярдів тонн відходів, у тому числі й гірничодобувного виробництва. Водоочищення в цій цифрі — приблизно від 500 мільйонів до мільярда тонн. Усе залежить від вологості: влітку відходи висихають, узимку насичуються вологою. Віктор Маслак не пошкодував грошей на проведення моніторингу на території своєї області, тому вдалося провести аналіз умісту відстійників. Як з'ясувалося, свіжий осад має приблизно 90 відсотків органіки та 10 відсотків мінеральних речовин. Після 5—10 років ситуація змінюється: органічна частина руйнується мікробами і мінеральної частини виходить більше. Одразу постало запитання: як цей процес можна з користю використовувати? Поекспериментували й дійшли висновку: свіжі відходи дають можливість отримати біогаз, а також компоненти, придатні для виробництва будівельного матеріалу та асфальтобетону. Нині Маслак і Дрозд думають над вирішенням іншої проблеми.

☞ ДО РЕЧІ

Геннадій Дрозд стверджує, що в Україні на різних майданчиках відходи займають територію до чотирьох тисяч гектарів землі.

За свої очисні споруди лише одному екологічному фонду «Луганськвода» щорічно платить майже півмільйона гривень. Крім того, щорічно на 80 відсотках очисних споруд улітку виникають пожежі, боротьба з якими також влітає в копієчку. 2009-й щодо цього був особливо важкий. Найоптимальніший варіант економії — впровадження нових технологій, прості схеми організації праці, які дають можливість ввести ці відходи в господарський обіг.

Зокрема, пропонуючи ідею з асфальтобетоном, розроблювачі звертають увагу на унікальний хімічний склад відходів. Як відомо, щоб поліпшити якість асфальту, до бетону додають важкі метали, а тут їх додавати не треба. Тому що у відходах вони є в готовому вигляді. Розроблювачі провели експеримент разом з Антрацитівським управлінням дорожнього будівництва — заасфальтували частину дороги з новим компонентом. Звичайний асфальт через деякий час потріскався, а «дорога з «муляки» досі стоїть як новенька. Геннадію Дрозду вже надійшло кілька пропозицій від комунальників, які, переконавшись у якості асфальту за новою технологією, хотіли б покласти такий асфальт у себе. Але масове впровадження новинки поки що неможливе через недосконалість нормативних документів і законодавчої бази. Хоча розробки вже запатентовано.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

На знімках: асфальт з мулу; відстійник.

Фото з архіву Геннадія ДРОЗДА.

Шлях до теплоефективного міста

Він стає можливим завдяки технічній допомозі Агентства США з міжнародного розвитку

Місцевим енергетичним плануванням, енергоменеджментом та моніторингом займатимуться в містах України, які стали учасниками проекту «Реформа міського теплозабезпечення» (РМТ), що реалізовується за підтримки Агентства США з міжнародного розвитку (USAID). Серед них — стотисячний Кам'янець-Подільський.

Результат за три роки має відчути громада, а поки що люди, які найбільше знають про перші кроки до мети, — то завідувач відділу розвитку житлово-комунального господарства та енергозбереження Юрій Лягутко, головний спеціаліст цього відділу Лариса Підгірна та член правління Асоціації ОСББ міста Кам'янця-Подільського Олена Мазур. Уже спеціально створено «енергетичну» команду, яка готується до робочої зустрічі з керівниками проекту. Під час неї має бути проведено енергоаудит 15 типових будівель міста, а також зберуть всю необхідну інформацію для написання міського енергетичного плану, який має обговорити та затвердити депутатський корпус.

Починаючи з лютого минулого року до проекту поступово приєдналося два десятки міст. Можна сміливо стверджувати: їм пощастило, бо є шанс перетворити сферу міського теплопостачання на фінансово життєздатну, добре керовану та справедливо регульовану галузь, яка забезпечуватиме надання надійних та якісних послуг за доступними цінами населенню, державним установам та місцевій промисловості. На все це спрямовано 13 мільйонів доларів США.

— Реалізовуючи прийнятий енергетичний план, у місті зможемо встановити лічильники та застосувати енергоефективні технології в будівлях, отримати технічну допомогу в залученні фінансування та моніторингу програм розвитку центрального теплопостачання, — каже Юрій Лягутко. — Крім того, проект РМТ покликаний сприяти створенню об'єднань співвласників багатоквартирних будинків (ОСББ), Асоціації співвласників, а також житлових кооперативів та надати допомогу в поліпшенні управління та підвищенні фінансової відповідальності серед домовласників. У Кам'янці кількість згаданих спілок із року в рік зростає, тож ми вважаємо, що мешканці готові ефективно управляти своїм будинком. А це дає владі шанси для впровадження публічно-приватного партнерства та втілення енергоефективних проектів у комунальній галузі.

Віра ШПИЛЬОВА.

Кам'янець-Подільський.

Французька компанія побудує в Криму ВЕС

Одна із французьких компаній почала реалізацію проекту зі створення в Первомайському районі півострова вітроелектростанції сумарною потужністю до 400 МВт.

За словами представника інвестора в рамках цього проекту Максима Васенка вітротурбіни планується розташувати за межами низки населених пунктів на землях Первомайського району. Передбачається встановлення до 200 вітротурбін одиничною потужністю 2,5—3 МВт. Також буде побудовано лінії електропередачі 220—330 кВт. Станція вироблятиме 0,8—0,9 млрд. кВт/год електроенергії на рік. Запустити Первомайську ВЕС планують 2016 року. Загальна вартість проекту становить 570 мільйонів євро. До того ж на час будівництва буде створено близько 400 нових робочих місць, на період експлуатації — 80 місць. Нині проект перебуває у стадії оцінки впливу на навколишнє середовище.

М. Васенко зазначив, що спочатку вітротурбіни повністю вироблятимуть за кордоном й імпортуватимуть в Україну, потім їх частково почнуть випускати в Україні. На його думку, після запуску ВЕС планується, що з 2017-го по 2028 рік фірма платитиме щорічно близько 5 мільйонів євро податків, а починаючи з 2028 року — до 50 мільйонів євро. Крім того, вони мають намір реконструювати інфраструктуру району відповідно до соціального договору. Первомайська ВЕС є п'ятим проектом французької компанії у Криму.

Георгій ВЕРВЕС.

АРК.

Звичайний асфальт через деякий час потріскався, а «дорога з «муляки» досі стоїть як новенька

Перехід радіоактивного цезію із грунту в рослини триває

Скільки років вам було 1986–го? Що менше, то серйозніша буде розплата за чорнобильське дитинство через роки. Хоча діти, що народилися недавно, теж не захищені від радіоактивно забруднених продуктів в Україні.

За рекомендаціями Всесвітньої організації охорони здоров'я (ВООЗ), перевірки на рак щитовидної залози в тих, хто 1986 року перебував у дитячому і підлітковому віці й мешкав на постраждалих територіях, слід робити регулярно. А хто досі живе на забруднених землях, дози, очікувані в наступні 50 років, будуть лише в 3—5 разів нижчі, ніж дози, отримані протягом перших після аварії 20 років.

«Серед опромінених дітей захворюваність на рак щитовидної залози збільшилась у 100—200 разів», — стверджує Яків Кенігсберг, міжнародний експерт МАГАТЕ, ВООЗ, Наукового комітету ООН з дії атомної радіації. До Чорнобиля рак щитовидної залози був украй рідкісним захворюванням. Дуже помолодшав і рак молочної залози.

Згідно з матеріалами проекту ООН «Міжнародна науково-інформаційна мережа з питань Чорнобиля», радіоактивні ізотопи йоду надходили з молоком і зеленню протягом перших тижнів після Чорнобильської трагедії. Тому що щитовидна залоза накопичує йод у великих концентраціях, це й призвело до її опромінення, особливо в дітей. Середня доза опромінення в евакуйованих із зони зараження дорослих українців становить 330 мілiГрей, а в неевакуйованих (за межами зони) — близько 20; для дітей дошкільного віку приблизно в 2—4 рази вище, ніж середня величина для всього населення. До того ж понад 4 відсотки дошкільнят отримали більш як 200 мілiГрей, а для 0,3 відсотка доза перевищила 1000 мілiГрей.

Яків Кенігсберг аналізує: «Хоча порівнювати аварії на «Фукусімі-1» і Чорнобильській АЕС не варто, проте, щоб запобігти нагромадженню радіоактивного йоду в щитовидній залозі, всім евакуйованим віком до 40 років японцям лікарі рекомендували вжити йодистий калій. Жителі Радянського Союзу, на відміну від них, не були вчасно поінформовані про те, що потрібно блокувати нагромадження радіоактивного йоду у щитовидній залозі».

Ще одна небезпека, що збереглася, — перехід радіоактивного цезію із грунту в рослини, молоко, м'ясо та організм людини все ще триває. Найбільше небезпечного цезію у грибах, лісових ягодах і тваринницькій продукції, вирощеній в деяких населених пунктах Рівненської, Житомирської та Волинської областей. Як і раніше залишається брудним молоко, яке виробляють в особистих підсобних господарствах, якщо люди випасають своїх корів на неокультурених пасовищах.

Директор НДІ сільськогосподарської радіології Валерій Кашпаров певен: щоб на всій території України мати чисті продукти харчування (вміст у них радіонуклідів не має перевищувати припустимий рівень), країна повинна виділити на контрзаходи близько 15 мільйонів гривень. Але через те, що це незахищені статті держбюджету, гроші не виділяють уже другий рік.

А вони потрібні на фероцин (берлінська лазур), що блокує надходження цезію у кров. Сировину виробляє Україна, але кінцевий продукт закуповують у Росії або Німеччині. Потрібні вапнування грунту з високим умістом цезію, внесення мінеральних добрив, переробка продукції. А поки що у нас народжуються діти, які отримують високі дозові навантаження й через 25 років.

Цікавий досвід Білорусі. Корми із сорбентами там надають безкоштовно. У постраждалому селі Беседь Ветковського району під Гомелем, жителі, котрі відмовилися переселятися, навіть вирощують корів. Їхнє молоко йде тільки молодняку. Але самих корів здають на м'ясо. Для цього їх попередньо витримують місяць на чистих кормах.

Україні поки що рано використовувати радіоактивно забруднені території у тваринництві, коли навіть на виконання заходів із радіаційного захисту й адресного застосування контрзаходів поки що не виділено ні копійки.

Олександр БЄЛЯКОВ.

Київ—Гомель.

На знімку: село Беседь Ветковського району під Гомелем.

Фото автора.

Молоді ліси висаджують школярі

РЕПОРТАЖ

Лісокультурна кампанія — найвідповідальніша пора в роботі лісівників. За період її проведення на Закарпатті в нинішньому році буде залісено 2029 гектарів площ Держлісфонду й висаджено 6,5 мільйона саджанців основних лісоутворюючих порід — ялини, ялиці, бука, дуба, клена–явора, ясеня. Їх уже вирощено у лісорозсадниках підприємств обласного управління лісового та мисливського господарства.

У квітні в Закарпатті розпочалася й триває Всеукраїнська акція «Майбутнє лісу — в твоїх руках». Для її проведення виділено 95 тисяч саджанців.

— Уперше цю акцію провели шість років тому, і вона вже стала для краю доброю традицією. Показово, що нині вона проходить у рамках Міжнародного року лісів. А це надає можливість привернути увагу громадськості до збереження та примноження лісів і зміцнення іміджу галузі, — розповів перший заступник начальника обласного управління лісового та мисливського господарства Ігор Коцур. — Наймасовіші учасники акції — школярі. Справді, майбутнє лісу в їхніх руках. Адже вік стиглості хвойних порід десь близько ста років, а дуба — сто п'ятдесят літ. І ще одна важлива деталь: дитяча рука, котра посадить дерево, не замахнеться на те, щоб його зламати.

Висаджування молодих лісів, з огляду на досить прохолодний початок весни, розпочали лісівники одного з найтепліших районів краю — Виноградівського, де лісове підприємство очолює Василь Агій. А нещодавно ці роботи почали виконувати в державному підприємстві «Мукачівське лісове господарство», де директором досвідчений лісівник Василь Анталовський. До лісгоспу входить шість лісництв, територія яких — 27077 гектарів. Лісовою рослинністю вкрито 24903 гектари.

На пропозицію Ігоря Коцура взяти участь в акції, тим паче що до неї долучилися й журналісти, їдемо у Клиновецьке лісництво поблизу села Верхня Визниця. Саме там лісівники під час рубки головного користування 2011 року звільнили від стиглого дуба 1,6 гектара крутосхилу завширшки 50 метрів, розчистили площу та підготували її для нових саджанців. Раніше там ріс дуб упереміж із грабом. Відтепер тут буде лише така цінна порода, як дуб скельний. Як зазначив Василь Анталовський, лісосіка підлягала під посадку в 2012 році, та завдяки стараннм лісівників її підготували оперативно, по свіжому зрубу, з тим, щоб лісосіка не заростала іншими супутніми породами та ожинником.

— Усе це забезпечить кращу приживлюваність саджанців, — зауважив головний лісничий ДП «Мукачівський лісгосп» Василь Русин. — І нехай не дивує вас те, що їх висаджуємо занадто близько один від одного. Як свідчить практика, не всі вони приживаються. Але день посадки на цій лісосіці благословила сама природа. Перед тим ішли дощі і грунт добре зволожений. Сьогодні виглянуло сонечко, тож земля добре прогріється. І приживлюваність буде висока. У процесі догляду за лісом вестимуться відповідні роботи, щоб залишити оптимальну кількість дерев.

...Двадцять п'ять старшокласників Верхньовизницької загальноосвітньої школи I—III ступенів разом із директором Юрієм Гутником та педагогами на час нашого досить раннього приїзду вже були на місці. Вони допомагали лісівникам проводити розбивку міжрядь, розносили садивний матеріал й одразу взялися за «шанцевий» інструмент. У викопані ямки обережно опускали коріння саджанців і розпрямляли його так, як рекомендували лісівники.

Підоспіли й службовці Мукачівської районної державної адміністрації на чолі із заступником голови Едуардом Дудою та начальником відділу освіти Василем Бігунцем, а також науковці закарпатського філіалу УкрНДІ гірського лісівництва. Вони теж узялися до роботи. А її вистачало кожному. Належало викопати 9600 ямок і висадити в них саджанці.

— Їх ми вирощували у власному розсаднику впродовж трьох років, — каже лісничий Василь Бідзіля. — Маємо й певний запас.

Інженер із лісовідновлення та побічного користування В'ячеслав Турецков прокоментував різницю в породах дуба звичайного та скельного так:

— Перший росте в низинній, другий висаджують у передгірній та гірській зонах від 200 і більше метрів над рівнем моря.

— Сьогодні наші лісівники працюють не лише тут, а й в інших підрозділах господарства, — продовжив Василь Анталовський. — Нинішньої лісопосадкової кампанії маємо висадити молоді ліси на 45 гектарах. Це такі цінні лісоутворюючі породи, як дуб скельний, дуб звичайний, бук, клен-явір, ясен вузьколистий упереміж із липою та горобиною. Липа — чудовий медонос, горобина — для лісового птаства. Окрім цього, проводимо роботи із сприяння природному поновленню лісових масивів.

...Рядочок до рядка — і колишня лісосіка піднімається щойно висадженими молодими дубками все вище й вище крутосхилом, а сонечко — до зеніту. Якщо дорослі не відчувають утоми, то школярики — вже. Це ж не жарт: на рахунку кожного щонайменше по тридцять висаджених деревець. Лісівники пропонують дітям перерву з бутербродами та газованими напоями. Відтак знову до роботи. Із новими жартами та сміхом. І тоді, коли до вершини зрубу залишається кілька десятків ще не засаджених метрів, лісівники дають відбій і запрошують своїх юних помічників пообідати у приміщенні лісництва. Наслідки сьогоднішньої їхньої праці з автотраси, що пролягає неподалік, буде видно аж через сім—десять років. Як, до слова, й на інших площах лісових угідь, де закладаються молоді насадження.

— Лише тоді скептики зможуть побачити, що ми не тільки рубаємо ліс, а й вирощуємо його, — резюмував Ігор Коцур.

...Допоки дозріває в казані бограч, Ігор Коцур і Василь Анталовський від щирого серця дякують дітям за їхню працю і вручають Подяки та Грамоти всім двадцяти п'яти старшокласникам та дирекції школи. Епіграфом до Подяк обрано поетичні рядки незабутнього Максима Рильського:

Той, хто любить паростки кленові,
Хто діброви молоді ростить,
Той достоїн людської любові,
Бо живе й працює для століть.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Закарпатська область.

ДО РЕЧІ

Розпочали лісокультурну кампанію і лісівники Чернівецької області. Із розсадника Клішківського лісництва державного підприємства «Хотинське лісове господарство» готують для висадки на території держлісгоспу 20 тисяч сіянців. Це лише двадцять п'ята частина посадкового матеріалу, який заготовило господарство для цьогорічної лісокультурної кампанії, що розпочалася в області з настанням весняного тепла. Дворічні сіянці основних лісоутворюючих культур — дуба звичайного, дуба червоного, клена й граба — висадять на колишніх зрубах. Щорічно держлісгосп створює до 60 гектарів лісових культур та додатково заліснює 15 гектарів непридатних для сільського господарства земель. До акції так само, як і в інших областях, залучають шкільну молодь, студентство, громадські організації, волонтерів, **передає наш собкор Сергій СУЛИМА.**

РЕГІОНИ

ЛЬВІВЩИНА

Чому зникають птахи

У Львівському дитячому еколого-натуралістичному центрі представили понад 40 видів птахів. Серед них ті, що через надзвичайну чутливість до звуків, зникли з наших сіл та міст, — синички, щиглики, чижики...

Перша загальноміська виставка декоративних та співочих птахів у Львові ще раз нагадала, що все в довкіллі добре збалансовано. Щойно в закони природи втручається людина, одразу щось втрачаємо. Куріпки почали зникати після того, як мисливці припинили відстрілювати лисиць. Землі не обробляються. Лисиць стає дедалі більше, а полюють вони на представників родини фазанових. Кількість великих яструбів стала зменшуватися одночасно з модою на опудала птахів. А горобці з наших міст зникли через поліетиленові пакети, в яких, як правило, останніми роками викидаємо сміття. Пакети неможливо розірвати дзьобиком, тому птахи голодують та гинуть.

Цими думками з відвідувачами першої виставки птахів у Львові поділився голова Львівського клубу орнітологів Андрій Кийко. Відомий орнітолог вважає, що хижаки не приносять великої шкоди, як часто кажуть мисливці. Природа сама все регулює — тільки не треба заважати і втручатися в її закони.

Богдан КУШНІР.

ВІННИЧЧИНА

За чисту воду!

Пошуком оптимальних методів очищення питної води перейнялися члени Вінницького клубу здорового життя «Дім здоров'я». Вони звертаються з проханням до всіх небайдужих — науковців, екологів, водопостачальників, виробників харчових продуктів, студентів — долучитися до обговорення проблеми під час Всеукраїнської конференції «Екологія води». Її проведення заплановано на 10 травня у Вінниці.

За словами Людмили Суслової, лектора клубу здорового життя «Дім здоров'я», конференція відбудеться за підтримки Київського інституту «Екології людини», який має новітні розробки та методи очищення води.

— Мета нашого зібрання — ознайомити з інноваційними методами очистки води та знайти разом відповідь, як можна зробити так, щоб кожна людина пила чисту структуровану воду, — каже співрозмовниця. — Якщо нам удасться їх запровадити, тоді люди матимуть набагато менше проблем зі здоров'ям. Адже людина на 70 відсотків складається з води. Вода — це не лише тіло, а й свідомість. Вода є енерго-інформаційною системою, яка спроможна сприймати та передавати інформацію. Якщо вона буде чиста й «позитивна» — це допоможе людині бути щасливою, гармонійною, здатною до самовдосконалення.

Організатори прагнуть залучити якомога більше молоді та студентів. «Саме вони надалі зможуть узяти участь у міжнародній програмі «Стокгольмський юнацький водний приз», — уточнює пані Людмила. На конференції планують виробити рекомендації, як поліпшити якість води і як правильно використовувати водні джерела.

На Вінниччині у більш як 60 відсотках криниць якість води не відповідає встановленим нормативам. Зафіксовано два трагічні випадки отруєння немовлят криничною водою. Забруднення криниць хромом виявлено в селищі Турбів Липовецького району та на Старому місті у Вінниці. Сільські водогони, побудовані у 60—70-х роках минулого століття потребують заміни.

Віктор СКРИПНИК.

Від редакції: ***Участь у конференції, за інформацією її організаторів, безкоштовна. Зареєструватися можна за телефонами 69-29-07, 69-38-02.***

Пенсіонерка звинувачує правоохоронців у побитті

МІЛІЦЕЙСЬКІ ІСТОРІЇ

Триває розслідування за фактом побиття мешканки Лисянки Черкаської області Антоніни Теліженко в райвідділі міліції. «Голос України» від 03.12.2009 року вже розповідав про цей жахливий випадок. На жаль, з того часу майже нічого не змінилося. За словами жінки, її скарги до прокуратури області залишилися поза увагою, і вартові порядку й дотепер не визнані навіть підозрюваними.

Фотоетюд Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Нагадаємо, що в пані Антоніни в 2008 році виник конфлікт із сусідами з приводу землі. Допоміг вирішити спір Жашківський районний суд. Він захистив її законні права та інтереси. Однак, зі слів постраждалої, відтоді почалися всі проблеми. Адже її стали переслідувати та погрожувати сусіди, а також їхній знайомий — дільничний міліціонер. Мовляв, через те, що вона постійно конфліктує з мешканцями району.

15 липня 2009 року жінка прийшла до Лисянського райвідділу міліції з заявою стосовно некоректних дій з боку дільничного міліціонера. Вже в черговій частині він підійшов до неї і запропонував пройти до свого кабінету. Мовляв, у нього на розгляді перебуває скарга від жителів району. І тому необхідно буде пройти до суду — для розгляду протоколу про адміністративне правопорушення. Однак пенсіонерка зробити це відмовилася. За її словами, після цього до неї підбігло четверо працівників міліції, повалили на землю і понесли в кабінет. Там кинули на підлогу, наділи наручники та почали бити ногами. Потім прилюдно через центр міста повели до суду.

На той час у правоохоронців була інша версія. Вони переконували: жінку ніхто не бив. Мовляв, це вона заподіяла тілесних ушкоджень дільничному міліціонеру, у зв'язку з чим до неї застосували спецзасоби та доправили до районного суду.

Починаючи з липня 2009 року А. Теліженко неодноразово зверталася зі скаргами до органів прокуратури, суду. Однак усе безрезультатно. Допомогти жінці намагалася і редакція газети. Кореспондент «Голосу України» звернувся до Міністерства внутрішніх справ України з вимогою провести перевірку фактів, викладених у матеріалі від 03.12 2009 року. Її результати наводимо в скороченому вигляді майже дослівно.

МВС України:

«...За результатами службової перевірки старшого інспектора по роботі з населенням та громадськими формуваннями сектору ДІМ Лисянського РВ ГУМВС України в Черкаській області капітана міліції М. В. попереджено про повну посадову відповідність, заступнику начальника відділу — начальнику міліції капітану міліції Г. І. оголошено сувору догану, а начальнику Лисянського РВ підполковнику міліції В. В. оголошено догану. Матеріали службової перевірки направлено до прокуратури Монастирищенського району для прийняття рішення у порядку ст. 97 КПК України. 29.12. 2009 року нею порушено кримінальну справу по факту перевищення службових повноважень правоохоронцями...»

— Однак це не покарання, а лише відписка. Вже минуло майже два роки, однак правоохоронці так і не відповіли за свої вчинки. За весь цей час слідчий лише визнав мене потерпілою. За моєю скаргою він допитав свідків, провів експертизи та очні ставки. Однак справу так і не закінчує, до суду не направляє, — розповідає «Голосу України» Антоніна Теліженко. — Ще 7 липня того року керівництво прокуратури області мене запевнило, що до кінця місяця її закінчать і передадуть до суду. Однак до цього часу за нею не пред'явлено обвинувачення. Основний фігурант незаконних дій М. В. навіть не визнаний підозрюваним. Слідчі намагаються затягнути розслідування справи, щоб винні особи уникнули відповідальності. Весь цей час отримую від прокуратури лише формальні відписки.

Коли закінчиться це свавілля, жінка не знає. Однак переконана: покарати правоохоронців буде дуже складно. Адже нещодавно в обласній прокуратурі їй повідомили, що необхідно призначити ще якусь одну судово-медичну експертизу. Однак пані Теліженко не розуміє, для чого вона потрібна. Адже тілесні ушкодження вона отримала 15 липня 2009 року в приміщенні Лисянського РВ УМВС. Це підтверджується висновками як Київського міського бюро СМЕ, так і Черкаського обласного бюро СМЕ.

Нещодавно під час проведення у Львові розширеної колегії МВС України міністр внутрішніх справ Анатолій Могильов зауважив, що сьогодні діяльність органів внутрішніх справ викликає значні нарікання з боку населення, особливо це стосується недотримання прав і свобод громадянина, який так чи інакше змушений спілкуватися із працівниками міліції.

— Кожен факт протиправної діяльності працівників міліції, а особливо це стосується порушення прав і свобод людини, каратиметься найжорсткішим чином, — наголосив Анатолій Могильов. — Начальники будуть відповідати за це особисто. Я не розумію таких речей, коли в нас когось спіймали, побили, потім відпустили. Якщо ми не можемо довести справу до кінця, у рамках закону, то не слід за неї братися, краще піти з органів внутрішніх справ України.

Міністр закликав правоохоронців не розмежовувати статус «обвинуваченого» та «потерпілого», адже всі вони, в першу чергу, люди і мають права, тому й потребують відповідного ставлення.

Олександр ПЕКНИЙ.

П'яному, що море, що надмогильні плити — все однаково

СЛІДСТВО ВЕЛИ...

З неабиякою шаною і навіть якимось забобонним страхом українці здавна ставилися до місць поховання своїх рідних та близьких. Мало хто наважувався голосніше говорити на кладовищі, а про зривання у таких місцях квітів чи крадіжок цінних речей навіть і не думали. Однак останнім часом неприємні випадки, коли з цвинтарів зникають дорогі вази, вінки або металеві таблички з надгробків, на жаль, стали не такою вже й рідкістю.

Щоправда, недавній випадок в одному із сіл Ужгородського району, неподалік прикордонного містечка Чоп, по-справжньому шокував громадськість. Зранку місцеві жителі виявили, що вночі хтось позбиткувався над кількома надгробними пам'ятниками. Наче якийсь диявольський смерч у людській подобі позвалював гранітні плити на декотрих могилах. Вражені побаченим люди звернулися до Чопського міського відділення міліції. На місце скоєння злочину одразу виїхала слідчо-оперативна група. Правоохоронці зняли відбитки взуття, опитали багатьох мешканців села.

Саме під час розмови зі слідчими стражам порядку стало відомо, що того дня в одному з місцевих розважальних закладів допізна гуляла компанія із чотирьох сільських юнаків. Тож співробітники міліції вирішили детально поспілкуватися з хлопцями. Згодом вони розповіли міліціонерам усю правду. Крім того, відбитки взуття, які зняли правоохоронці на цвинтарі, повністю збіглися з їхніми.

Виявилося, тоді хлопці добряче випили. Гулянка затягнулася до пізнього вечора. А дорога додому пролягала поблизу місцевого кладовища. Якоїсь миті друзі втратили свого 18-річного приятеля з поля зору — той ніби розчинився у темряві. Далі ж почули з боку цвинтаря дивні звуки й кинулися туди, аби з'ясувати, що відбувається насправді. За словами затриманих, їхній юний товариш вирішив просто «розім'яти м'язи». Щоправда, у невідповідному місці й у дивний спосіб: збивав ногами з могил нагробні плити. Хлопці стверджують, що намагалися врозумити свого приятеля і силоміць відтягнути його з цвинтаря та відвести додому. А що каже на своє виправдання сам винуватець? Та нічого нового. Розповідає, нібито й не знає, як так сталося. Мовляв, винна в усьому оковита.

— На юного вандала, який, між іншим, уже не раз потрапляв у поле зору правоохоронців, чекає суворе покарання, — каже начальник Чопського відділення внутрішніх справ підполковник міліції Василь Кепич. — До речі, санкція статті, за якою його затримано, передбачає до трьох років позбавлення волі. Наразі хлопець три доби перебуватиме в ізоляторі тимчасового утримання. Хотілося б вірити, що за цей час він перегляне свою поведінку. Хоча люди переконують: навряд чи хлопець зміниться — дається взнаки батькове «виховання», який усе життя тільки те й робить, що пиячить. А найбільше шкода в усій цій сумній історії матір затриманого. Тяжкою працею жінка утримує сім'ю, а тут ще й син звернув на слизьку стежину...

Випадки вандалізму останнім часом стали дуже поширеними. Так, нещодавно 24-річна мешканка Ужгорода поглумилася над 13 могилами на Микулинецькому кладовищі в Тернополі. Вона вкрала з пам'ятників бронзові хрестики й таблички з міді та алюмінію. Метал здала на брухт, за що одержала 100 гривень. Жінку затримали міліціонери.

Іван КУЛЕХА.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

СЛУЖБА 102

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ

Затримано хабарника

Співробітники відділу внутрішньої безпеки МВС в області спільно з працівниками СБУ затримали хабарника в міліцейських погонах. 31-річний майор міліції, який обіймав посаду начальника сектору карного розшуку в одному з райвідділів, вимагав півтори тисячі доларів за непритягнення до кримінальної відповідальності трьох громадян за крадіжку металевих виробів із кладовища. За даним фактом порушено кримінальну справу, проводиться службове розслідування.

Ірина КОЗАК.

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК

«Працевлаштували»... повіями

В Івано-Франківській області порушено кримінальну справу стосовно осіб, які вивозили дівчат за кордон і змушували їх ставати повіями. Як повідомив начальник відділу по боротьбі зі злочинами, пов'язаними з торгівлею людьми, УМВС в області підполковник міліції Андрій Рогалевич, учасники злочинної групи (25-річна мешканка Прикарпаття і її знайомий, громадянин іноземної держави) займалися вербуванням молодих жінок начебто для їхнього працевлаштування в торговельних закладах на території Польщі. Фігуранти справи обіцяли дівчатам добрий заробіток і сприяли їм у виготовленні необхідних документів, фінансували витрати на дорогу. Однак за кордоном паспорти забирали і примушували їх займатися проституцією на об'їзних дорогах Польщі. Слідству відомо щонайменше про двох таких дівчат. Одній з них вдалося втекти з цього рабства, а інша повернулася в Україну лише через тривалий час. Однак зловмисники і тут їх переслідували, вимагаючи компенсувати їм витрати, пов'язані з закордонною поїздкою. Здирницю було затримано під час одержання нею частини суми. Зараз у суді вирішується питання про взяття цієї жінки під варту. Іншого співучасника злочинів найближчим часом оголосять у міжнародний розшук, оскільки він виїхав з України.

Дарина НАЗАРЧУК.

ЧЕРНІВЦІ

Заарештовано торговця порнографією

Працівники відділу по боротьбі з кіберзлочинністю та торгівлею людьми УМВС України в Чернівецькій області на одній із вулиць обласного центру на гарячому затримали 42-річного чернівчанина, який збув 31-річній мешканці Івано-Франківської області 30 DVD-дисків із записами відеопродукції порнографічного характеру за 600 гривень. Окрім того, в нього вилучили ще 6 дисків, які він готував для продажу. Чоловік пояснив, що порнофільми він скачував з Інтернету і, вирішивши заробити на цьому, тиражував їх та збував. Порушено кримінальну справу за ввезення, виготовлення, збут і розповсюдження порнографічних предметів. Затриманий перебуває під вартою, триває слідство.

Сергій СУЛИМА.

ПАТ "ХДІ страхування" повідомляє, що бланки договорів страхування

Серії 0111№№: 035861-035880; 036000; 036161-036166; 041408-041411; 041501-041600; 001121-001150; 001211-001214. Серії 0411№№:019072-019074; 019101-019105; 018454. Серії 0601№№: 014271-014283; 014332; 014351-014365; 014335-014340. Серії 0621№№: 023351-023379; 023381-023385; 023401-023402; 023405; 023407-023410. Серії 073№№: 234855; 232891-232918; 232929-232945; 232956; 232968-232976; 235794; 235798; 235803-235812; 235823; 204523-204524; 204526-204527; 204538; 204559. Серії 1811№№: 000251-000255; 000263-000282; 000011-000020; 000126-000136; 000155-000160; 000162-000171; 000173-000175; 000199-000200. СеріїАА/2099604. СеріїВС №№: 9170568; 9170583-9170585; 9170596-9170597; 9170687-9170689; 9170691; 9170694-9170696; 9170701-9170704; 9170713-9170714; 9170716; 9170745-9170746; 9170748; 9176782-9176785; 9176791-9176793; 9176795-9176796; 9176800; 9176802; 9176807; 9176809-9176811; 9176831; 9176864-9176866; 9176882; 9176991; 9170278-9170279; 9170286; 8270883; 8270888; 8293306; 8293316-8293317; 8293353-8293354; 8293356-8293357; 8293382-8293386; 8294101-8294105; 8294114; 8294119; 8294122; 8294203; 8294205-8294206; 8294208-8294210; 8294226-8294230; 8294275; 9171276; 9171296; 9171303-9171304; 9171314; 9171318-9171319; 9171338; 9171366; 9171448-9171450; 9171458-9171459; 9171461; 9171479; 9171486; 9171488; 9171494; 9171515; 9171530; 9171538; 8289134; 8289136; 9176776; 9176778; 9178156; 9170409-9170419; 9170680; 9176678; 9171382-9171383; 9171386; 9171393; 9171405; 9171438-9171442; 8270819-8270825; 4608417-4608421; 8270744; 8270750; 8270768; 8270771; 8270773-8270775; 8270790; 8295663-8295664; 8295666-8295668; 8295674-8295677; 8295688-8295697; 8295716-8295717; 8295741; 8295786; 8295789-8295792; 8295794; 9170318; 9170332; 9170372-9170386; 9170447-9170448; 9170450; 9170453; 9170472; 9170510-9170511; 9170513; 9170537; 9170554; 8270839-8270841; 8270856; 8295797-8295801; 8295807-8295809; 9170684; 9176680-9176687; 9176692; 9176694-9176697.

СеріїВЕ №№: 0392404; 0392481; 0392483; 0392489; 0392509; 0392513; 0392515; 0392518; 0392520; 0392602; 0392651; 0392657; 0392660; 0392662; 0392669; 0392688; 0392724; 0392728-0392729; 2947379-2947381; 2947391-2947394; 2944718-2944719; 2944723; 2944739; 2945017-2945018; 4132000; 0489044-0489045; 0489047; 0489236; 0489271; 0489274; 0489278; 0392834; 0487860; 0487864; 0487915; 2942744; 2942759; 2942786; 2942800; 2942834; 2942838; 2942860; 2942899; 2942925; 2942973; 2942994; 0392579; 0392528; 0392673; 0392707; 0392714; 4135269; 4135434; 4135451; 4135549; 4135556; 0393584; 2944748; 2944803; 2944822; 2944839; 2944854; 2944883; 2944886; 2944893; 2944895; 2944952; 2944973; 2944977; 2944986; 2944997; 2945002; 4135357; 4135370; 4135911-4135912; 6445425; 6447677; 6447679; 6447696; 6447710; 0393564; 4135001; 4135020-4135022; 4135024; 4135024; 4135029; 4135090-4135091; 4135093; 4135095; 4135103; 4135133; 4135135; 4135149; 4135165; 4135186; 6445261; 6445331; 4135489-4135491; 6445413-6445414; 4135215-4135216; 4135333-4135336; 4135211; 4135243; 4135246; 4135255; 4135331; 4135401; 4135414; 4135516; 4135525; 4135539; 4135575; 4135655; 4135770; 4135992; 4136033-4136034; 4136071-4136072; 4136101; 4136217-4136221; 4136265; 4136268-4136273; 4136282; 4136323-4136325; 4136347; 4136373-4136374; 6445057-6445058; 6445069; 6445099-6445100; 6445146; 6445345-6445364; 2942003-2942004; 2942012; 2942035-2942037; 2942111-2942113; 4133042-4133044; 4131950; 6445020; 6447786-6447788; 6447803-6447807; 2942115-2942121; 2942132; 2942134-2942135; 2942362-2942364; 2942665-2942668; 2944873; 4131973; 4131975-4131976; 4135198-4135201; 4135203-4135208; 4135779; 4136045-4136059; 6447702-6447705; 0392635-0392636; 2942515-2942517; 2942555-2942556; 2942648-2942649; 2942750-2942752; 2942762-2942767; 2942822; 2942897; 2942897; 6445001-6445010; 6445315; 6445399-6445403; 6445421-6445422; 0392374-0392375; 0392438-0392439; 0392467-0392468; 0392476-0392477; 0392506-0392507; 0392577-0392578; 0392580-0392587; 0392675-0392676; 0489252-0489253; 2944811-2944812; 2944898-2944903; 2944935-2944936; 2945005; 2947488; 4135224; 4135310-4135315; 4135342-4135347; 4135505-4135506; 4135741; 6445228-6445231; 6447667; 6445385-6445389; 2942041; 2942065; 2942073; 2942092; 2942096; 2942105; 2942123; 2942137; 2942141; 2942150; 2942152; 2942171; 2942193; 2942211; 2942219; 2942241; 2942248; 2942466; 2942471; 4135642; 2942502; 2942509; 2942524;; 2942561; 2942597; 2942605; 2942652; 2942710; 2942715; 2942737; 4136179; 4135913.

СеріїВС№№: 8267381; 8267390; 8293248-8293255; 8293269;

Серії UA001№№: 6366182-6366187; 7129660-7129668; є недійсними у зв'язку з їх втратою.

ПАТ "ХДІ страхування" не несе відповідальність за цими договорами страхування і страхове відшкодування не виплачує.

life:) Про зміни в умовах надання додаткової послуги "Шокер"

ТОВ "Астеліт", що надає телекомунікаційні послуги під торговою маркою life:), повідомляє про зміни в наданні додаткової послуги "Шокер":

Починаючи з 23.04.2011 в складі додаткової послуги "Шокер" у рахунок вартості підписки не надаватиметься доступ до мобільних порталів Мобільний Плеєр, Імперія Ігор та Кінопорт. Обсяг та умови надання пакетних даних 300 Мб мобільного Інтернету, 300 SMS-повідомлень в напрямку будь-яких операторів мобільного зв'язку України на території України та 300 MMS-повідомлень в напрямку будь-яких операторів мобільного зв'язку України на території України залишаються незмінними.

Детальна інформація про тариф та умови користування послугою на: www.life.com.ua. Інформаційно-сервісний центр 0 800 20 5433 - безкоштовно з номерів мережі фіксованого зв'язку України або 5433 - безкоштовно в мережі life:)

Ліцензія НКРЗ АБ №222715 від 17.11.2005 р. ТОВ "Астеліт", 03110, м. Київ, вул. Солом'янська, 11, літера "А".

Ухвалою господарського суду міста Севастополя (99011, м. Севастополь, вул. Л. Павліченка, 5) від 17.03.2011 р. порушено провадження у справі № 5020-384/2011 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Даталюкс Дистрибьюшн» (99005, АР Крим, м. Севастополь, вул. Леніна, 19, ідентифікаційний код 30435904, р/р № 260000591600 в ПАТ «Банк "Український капітал», МФО 320371).

Розпорядником призначено арбітражного керуючого Дрогайцева Атіка Олеговича (99059, м. Севастополь, вул. П. Корчагіна, буд. 34, кв. 22, ліцензія АВ № 347267 від «25» жовтня 2007 р.).

Заяви кредиторів та можливих санаторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Ухвалою Господарського суду Сумської області (40011, м. Суми, пр-т Шевченка,18/1) від 02.03.2011 р. по справі № 5021/454/2011 порушено провадження у справі про банкрутство стосовно Відкритого акціонерного товариства «Полісся» (адреса: 41100, Сумська обл., м. Шостка, вул. Онупрієнка, 1, код 00444085, п/р 2600903358802 у філії Полтавського РУ АТ «Банк «Фінанси і кредит», МФО 331832) та введено процедуру розпорядження майном. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Чупруна Євгена Вікторовича (ліцензія серія АВ № 347189 від 05 вересня 2007 р., адреса: м. Суми, вул. Петропавлівська, 74, к. 49А).

Письмові заяви з вимогами до боржника, а також документами, що їх підтверджують, приймаються протягом 30 днів з дня опублікування даного оголошення.

31.03. 2011 р. Господарським судом Сумської області (40011, м. Суми, пр. ім. Т. Г. Шевченка, 18/1) винесено постанову по справі № 5021/370/2011 про визнання банкрутом Товариства з обмеженою відповідальністю «РЕСТЕХСЕРВИС» (40030, м. Суми, вул. Горобинова, 15, код 36334459, п/р 26005750000009 в Харківській обласній філії ПАТ «Укрсоцбанк» в м. Харків, МФО 351016) і відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Іваненко Наталію Олександрівну (40004, м. Суми, вул. Металургів, б. 24, кв. 81, код 2975800062, ліцензія серія АВ № 158304 видана 19.10.2006 р. Державним департаментом з питань банкрутства). Кредитори мають право заявити свої претензії до боржника в місячний строк з дня опублікування даного оголошення.

Постановою господарського суду Одеської області (65058, м. Одеса, пр-т Шевченка, 29) від 07.04.2011 р. по справі № 2/17 659-2011 про банкрутство, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру відносно товариства з обмеженою відповідальністю «Техноком Трейд» (67600, Одеська область, Біляївський район, м. Біляївка, вул. Костіна, 9, код ЄДРПОУ 36860184). Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Кормільцева Максима Анатолійовича (ліцензія серія АВ № 470245 від 11.03.2010 р.), адреса: а/с 695/7, м. Іллічівськ, Одеська область, 68001.

Заліщицький районний суд викликає 04 травня 2011 року о 9 годині 00 хвилин за адресою: м. Заліщики, вул. Лисенка, 1, відповідачку Шевчик Зоряну Богданівну, остання адреса проживання с. Касперівці Заліщицького району Тернопільської області, в судове засідання у цивільній справі за позовом Шевчика Мирослава Богдановича до Шевчик Зоряни Богданівни про визнання особи такою, що втратила право на користування жилим приміщенням.

Постановою господарського суду Харківської обл. від 04.04.11р. по справі №5023/1975/11 було визнано банкрутом ПП "ПРОМТЕХАСПЕКТ" (м. Харків, пров. Метизний, 5, код ЄДРПОУ 36130267) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Кудрявцеву Тетяну Володимирівну (ліцензія АВ № 482007 від 09.07.09). Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації цього оголошення. Заяви направляти за адресою: 61070, м. Харків, а/с 9853.

Постановою господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 06.04.2011 р. по справі № 5023/1946/11 Краснокутське підприємство теплових мереж (код 32400103, місцезнаходження: Харківська обл., м. Краснокутськ, вул. Першотравнева, 6) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Вакуленка В. В. (ліц. АВ № 547753 від 07.09.2010 р., 61045, м. Харків, вул. Шекспіра, 12-А, к. 5-А, тел. 773-01-30). Претензії приймаються протягом 30 днів.

Постановою Господарського суду Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) від 29.03.2011 р. по справі № 5/215/10 Товариство з обмеженою відповідальністю «АКВАТОРІЯ-ЮГ» (код ЄДРПОУ 32391419, юридична адреса: 54017, м. Миколаїв, пр. Леніна, 67, р/р 26007085091191 в АКБ «Укрсоцбанк», МФО 305017) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Черепенко Вікторію Григорівну (ліцензія серії АВ № 521510 від 06.07.2010 р., поштова адреса: 54017, м. Миколаїв, вул. Московська, 54-а).

Ухвалою Господарського суду Луганської області по справі № 13/13б/2011 від 07.04.2011 р. відносно Відкритого акціонерного товариства «Сєвєродонецьке АТП-10920», 93400, Луганська область, м. Сєвєродонецьк, вул. Заводська, 45, код ЄДРПОУ 03113294, р/р 26002316343 в ЛФ АБ «Укргазбанк» в м. Луганськ, МФО 304621 введено процедуру розпорядження майном. Розпорядником майна по справі № 13/13б/2011 призначено арбітражного керуючого Пурик Світлану Олександрівну, ліцензія серії АВ № 547925 від 09.12.2010 р., ідентифікаційний номер 2905305486, яка мешкає за адресою: 93113, Луганська область, м. Лисичанськ, вул. Ломоносова, буд. 7, кв. 1.

Вимоги кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

life:) Про активацію номерів 700 та 465 для замовлення послуги "МелоРінг"

ТОВ "Астеліт", що надає телекомунікаційні послуги під торговою маркою life:), повідомляє про активацію номерів 700 та 465 з 24.04.2011 для надання послуги "МелоРінг".

Плата за здійснення дзвінка на короткий номер 700 або 465, послуги "МелоРінг", тарифікується починаючи з третьої хвилини. Для тарифікації застосовується повна тарифна одиниця часу - 1 хвилина, і становить - 0,10 грн./хв. з ПДВ без збору до ПФ. ПДВ - 0,02 грн./хв. Збір до ПФ становить - 0,01 грн./хв. Загальна вартість з ПДВ та ПФ становить - 0,11грн./хв.

Детальна інформація про тарифи, умови користування послугами, на: www.life.com.ua, 0 800 20 5433 (безкоштовно зі стаціонарних телефонів у межах України), 5433 (безкоштовно у мережі life:)) або у пунктах продажу life:).

Ліцензія НКРЗ АБ №222715 від 17.11.2005 р. ТОВ "Астеліт", 03110, м. Київ, вул. Солом'янська, 11, літера "А"

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє:

11 квітня 2011 року внесено зміни до Реєстру учасників (тимчасових учасників) Фонду: учасник Фонду Відкрите акціонерне товариство "Комерційний Банк "Стандарт" змінив назву на ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "КОМЕРЦІЙНИЙ БАНК "СТАНДАРТ" (свідоцтво учасника Фонду №203 від 11.04.2011). 0-800 308108; www.fg.gov.ua.

Ухвалою Господарського суду Дніпропетровської області (вул. Куйбишева, 1-а, м. Дніпропетровськ, 49600) від 07.04.2011 р. було порушено провадження у справі № 5005/2329/2011 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Чижи» (49038, м. Дніпропетровськ, Кіровський район, пр. Карла Маркса, 101-Д/11, код за ЄДРПОУ 24996375, р/р 26009045538105 в «Сведбанк», м. Київ, МФО 300164).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Шевцова Євгена Вікторовича (а/с 3925, м. Дніпропетровськ, 49069), ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства серії АВ № 547741 від 07.09.2010 р.

Заяви кредиторів та осіб, бажаючих прийняти участь в санації боржника, приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд АРК (95006, вул. Р. Люксембург, 29/Річна, 11, м. Сімферополь, АРК) Постановою від 29.03.2011 р. у справі про банкрутство № 2-6/918-2011 визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Будівельно-інвестиційна компанія «Місто» (95022, вул. Кубанська, 23-А, м. Сімферополь, АРК, код за ЄДРПОУ 33746186) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Пустовалову Людмилу Євгенівну (ліцензія серії АВ № 547767 від 29.09.2010 року, адреса: вул. Леніна, 44-а, кв. 15, с. Віліно, Бахчисарайський район, 98434, АРК).

Кредитори мають право заявити свої претензії в місячний строк з дня публікації цього оголошення.

Втрачені спеціальні знаки до полісів ОСЦВ, Серії СГ № 320211, 334373, 822665 - вважати не дійсними.

31 березня 2011 року Загальними зборами учасників СТОВ «Красносільське» прийняте рішення припинити шляхом ліквідації СТОВ «Красносільське» (24625, Вінницька обл., Крижопільський р-м., с, Красносілка, вул. Жовтнева, буд. 1; Ідентифікаційний код 30803424, п/р 26004329376 в АТ «Райффайзен Банк Аваль», м. Київ, МФО 380805) у зв'язку із економічною недоцільністю подальшого існування (протокол від 31.03.2011 р.).

Голова ліквідаційної комісії — Демець Сергій Михайлович, іпн. 2357904976. Члени ліквідаційної комісії: Кривий Анатолій Іларіонович, інп. 2295104994; Чепелюк Анатолій Григорович, іпн. 2315715257.

Претензії кредиторів приймаються в 2 місячний строк з дня публікації оголошення про прийняття Загальними зборами учасників рішення про припинення шляхом ліквідації СТОВ «Красносільське» у Бюлетні державної реєстрації. Ліквідаційна комісія приймає претензії кредиторів за адресою: 21037, вул. Заболотного, буд. 11, кв. 76, м. Вінниця.

Господарським судом Миколаївської області (вул. Адміральська, 22, м. Миколаїв, 54009) ухвалою від 29.03.2011 р. поновлено провадження у справі № 5/694/07 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Гурман-Сервіс» (вул. Громадянська, 16, м. Миколаїв, 54001, код ЄДРПОУ 30625135, р/р 26000282713001 в МРУ ПАТ КБ «Приватбанк», МФО 326610) у зв'язку з розірванням мирової угоди від 06.02.2008, затвердженою ухвалою суду від 10.04.2008.

Розпорядник майна - арбітражний керуючий Костін Сергій Олексійович (ліцензія серія АВ № 081120 від 24.07.2006), вул. Бугський бульвар, 1, кв. 32, м. Миколаїв, 54015.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Приватне акціонерне товариство "Страхова компанія "Еталон" повідомляє, що бланки страхових свідоцтв, належні СК "Провідна", у кількості 38 шт.:

серія ВВ №№ 6390668, 6390890, 6390929 - 6390930, 6624555, 6624805, 6625006 - 6625007, 6625695, 6625735 - 6625750, 6626223, 6626228 - 6626230, 6746387, 6625650 - 6625653, 6626017, 6626044, 6626055, 6626253,

а також Спеціальні знаки державного зразка, належні СК "Провідна", у кількості 281 шт:

серія СО №№ 0794001, 0794003 - СО/0794004, 0794006, 0794008, 0794013, 0794015, 0794017, 0794020, 0794028, 0794030, 0794033, 0794035, 0794081, 0794093 - 0794094, 0794103, 0794113, 0794208, 0794212, 0794239, 0794253, 0794269, 0794277, 0794281, 0794291 - 0794292, 0794302, 0794348, 0794350, 0794352, 0794363, 0794366, 0794369 - 0794370, 0794384, 0794438, 0794443, 0794445 - 0794446, 0794482, 0794486, 0794501, 0794555, 0794594 - 0794595, 0794600 - 0794603, 0794612, 0794618, 0794624, 0794631, 0794633 - 0794634, 0794636 - 0794637, 0794645, 0794657, 0794662, 0794700 - 0794701, 0794706, 0794717 - 0794718, 0794720, 0794728, 0794744, 0794751, 0794775, 0794781, 0794829, 0794837, 0794843, 0794845, 0794851, 0794856, 0794870, 0794916, 0794919, 0794921, 0794924 - 0794925, 0794927 - 0794928, 0794946, 0794951, 0794956, 0794962, 0794977, 0794996, 0795000,

серія СП №№ 0003031 - 0003032, 0003040 - 0003050, 0003053, 0003079, 0003095, 0003097, 0003101 - 0003102, 0003123 - 0003135, 0003139, 0003151, 0003165, 0003167, 0003174, 0003176, 0003181, 0003184 - 0003185, 0003208, 0003238, 0003243 - 0003244, 0003263, 0003281 - 0003282, 0003298, 0003301 - 0003302, 0003317, 0003322, 0003325, 0003332, 0003345, 0003355, 0003363, 0003371, 0003390, 0003406, 0003409, 0003416, 0003422, 0003424 - 0003426, 0003429, 0003433, 0003479, 0003487, 0003494, 0003601, 0003701, 0003727, 0003729 - 0003731, 0003738, 0003752, 0003781, 0003911, 0003929, 0003938, 0004003 - 0004005, 0004007 - 0004013, 0004015 - 0004017, 0004020 - 0004021, 0004023 - 0004024, 0004026, 0004036, 0004050, 0004067, 0004070, 0004074, 0004109, 0004126, 0004137, 0004173, 0004198 - 0004199, 0004295, 0004305, 0004308, 0004311, 0004316, 0004318 - 0004320, 0004323, 0004325, 0004374, 0004424, 0004426, 0004451, 0004463, 0004478, 0004484, 0004536, 0004551, 0004564, 0004566 - 0004569, 0004583, 0004622, 0004625, 0004650, 0004658, 0004663, 0004678, 0004688, 0004703 - 0004704, 0004710, 0004761, 0004769, 0004787, 0004789, 0004803, 0004805, 0004812 - 0004813, 0004914, 0004920 - 0004921, 0004947, 0004965, 0004983, 0143106, 0143133, 0143229, 0143277, 0143282, 0143285, 0143318, 0143378, 0143386, 0143439, 0143447, 0143483, 0143536, 0143587, 0143591, 0143595, 0143691, 0143826, 0143860, 0143896, 0143930, 0143940, 0143944, 0143951, 0143964, 0143969 були втрачені, а тому є недійсними.

ДЕНЬ

№ 70 (5070) СУБОТА, 16 КВІТНЯ 2011

Сьогодні в західних і північних областях України очікується мінлива хмарність, без істотних опадів. Вітер — північно-східний, 5—10 м/с. Температура вночі — від 1° морозу до 5ї тепла, вдень — 9—14° тепла; у Карпатах уночі — 0—5° морозу, удень — близько 0°. На решті території — хмарно, дощі. Вітер — південний, південно-західний, 7—12 м/с, місцями пориви 15—20 м/с, у горах Криму — 25—28 м/с. Температура вночі — 3—9° тепла, вдень 7—13°. У Київській області без істотних опадів. Температура вночі — від 1° морозу до 5° тепла, вдень — 10—15° тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 16 КВІТНЯ

1705. Англійська королева посвятила Ісаака Ньютона у лицарі. **1710.** Запорізьким гетьманом обрано Пилипа Орлика. **1871.** Ухвалення Конституції Німецької імперії. Берлін проголошено столицею. **1889.** День народження Чарлі Чапліна, американського кіноактора. **1927.** Народився Бенедикт XVI, Папа Римський. **1947.** Бернард Барух увів термін "холодна війна" для позначення відносин між СРСР і США. **2000.** На референдумі більшість жителів України підтримали ідею скорочення Верховної Ради, позбавлення депутатів недоторканності і право президента на розпуск парламенту.

Вінниччина представила свої фортеці

Учора заступник Голови Верховної Ради, ініціатор проекту «7 чудес України» Микола Томенко відвідав Вінниччину. Під час прес–туру його учасники змогли оцінити Палац Грохольських–Можайських у Вороновиці та Палац Потоцьких у Тульчині **(на знімку)**. Загалом від регіону участь у конкурсі беруть Палац Собанських у с. Верхівка; Чернятинський палац; палац у Мурованих Курилівцях; Палац Грохольських–Можайських у Вороновиці; Палац Потоцьких у Тульчині; Немирівський палац і парк.

Микола Томенко відзначив виконану Вінниччиною роботу з упорядкування обласних пам'яток. Він зауважив, що один із палаців має всі шанси потрапити у півфінал акції.

Але говорячи про Вінниччину загалом, Микола Томенко відмітив, що в цій області є об'єкти, які, на жаль, не збереглися, та висловив думку про можливість створення своєрідної номінації з умовною назвою «легендарні пам'ятки». Зокрема, за його словами, фортеця Буша є легендарною, вона навіть описана у відомому творі Михайла Старицького «Оборона Буші». На жаль, сьогодні від колись славної фортеці залишився тільки фундамент. «Можливо, варто визначити і такі легендарні об'єкти, які, на жаль, не збереглися, але збереглася пам'ять про них, бо вони пов'язані з героїчною історією та подвигом українців», — сказав він.

Нагадаємо, проект «7 чудес України: замки, фортеці, палаци» стартував у 2010 році. Нині в акції беруть участь 138 об'єктів. Після оголошення 21 півфіналіста розпочнеться інтернет-голосування у відкритому режимі на сайті **7chudes.in.ua**. Остаточних переможців буде визначено шляхом експертного та інтернет-голосування (50/50). Церемонія нагородження відбуватиметься в Києві 1 грудня 2011 року.

Прес-служба Миколи ТОМЕНКА.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Триметровий іконостас ще однієї зими не витримає

РЕАЛІЇ

50 років священнослужитель селища Успенка Лутугинського району намагається відновити зруйновану церкву — справді унікальний будинок, знесений 70 років тому. Одержимий благими намірами, він дійшов навіть до Президента України. Панотцеві — 77 років і він прагне дожити до тих днів, щоб у відтвореному храмі вести службу.

Біля колодязя, викопаного панотцем.

Пенсій на будівництво не вистачить

...Отець Андрій показує стару фотографію й зривистим голосом розповідає:

— Ось таким був наш Вознесенський храм до того, як його зруйнували в 1939 році. У знайдених архівних документах перші відомості про храм датуються 1916 роком. Там сказано, що церква в селі Успенському Слов'яносербського повіту Єкатеринославської єпархії побудована в 1809 році. Будинок кам'яний з п'ятьма круглими куполами й двома чотирикутними дзвіницями. Престолів при храмі було шість. Але радянська влада зруйнувала цю святу красу. В останні десятиліття Свято-Успенська церква містилася в старому будинку, однак вісім років тому той будинок визнали аварійним. Нам сказали: якщо вам дороге життя, треба шукати інше приміщення або зносити це, а на його місці побудувати нове. Тоді, в 2002-му, церква була в колишній лікарні. Будова добротна, міцна, але для храму — занадто мала...

Парафіяни, які зібралися на той час у церкві, підтримують отця Андрія:

— Для проведення служби тут дуже тісно і задушливо. Через свічки, що горять, в приміщенні бракує кисню й іноді людям стає зле. Доводиться викликати «швидку допомогу». Віра в Бога допомагає жити, долати труднощі. Отож нам без церкви не можна. Ми готові пожертвувати на будівництво храму свої гроші, тільки пенсії у нас невеликі й цих коштів не вистачить.

Отець Андрій вірить у диво

Як розповідають літні жителі Успенки, коли наприкінці тридцятих років минулого сторіччя руйнували храм, багато парафіян розібрали унікальні ікони й церковне приладдя по домівках і зберігали їх всі ці роки, передаючи поколінням як велику реліквію. Люди стверджують, що ікони повернуть, тільки-но побудують новий храм. Настоятель Свято-Успенської церкви отець Андрій теж зберігає унікальні ікони XVIII—XIX століть, великий іконостас і престол. У нинішнє приміщення це церковне приладдя не вміщається й змушене стояти в закритому напівзруйнованому молитовному домі, де раніше розміщувалася церква. Побачивши умови, в яких вони утримуються, народний художник Луганщини іконописець Євген Ковальов гірко зазначив:

— Перебуваючи в будинку, де взимку мінусова температура, триметровий іконостас уже пішов тріщинами й ще однієї зими не переживе... Дві унікальні ікони — спасителя Пантократора й Богородиці — виготовлені приблизно наприкінці XVIII — початку XIX століття. Про це можна судити по дереву, на якому написана ікона: зроблено так, щоб згодом дерево не деформувалося, зберігало свою первісну форму. Написані ці образи маслом за допомогою фрязької техніки. За великим рахунком, цим іконах місце або в музеї, або — у великому гарному храмі.

Для будівництва такого храму отець Андрій зібрав уже всі документи, готовий і проект, тільки грошей немає. Для зведення культового будинку, але без внутрішніх робіт, потрібно близько 10 млн. гривень. Заступник голови Лутугинської райдержадміністрації Ігор Петровський стверджує, що влада робить все, щоб допомогти парафіянам, однак розраховувати на допомогу підприємств району, на жаль, не доводиться. Обставини складаються так, що дві шахти району — «Лутугинська» та імені XIX партз'їзду, які є бюджетоутворюючими, сьогодні перебувають на межі зупинки. Однак, тільки-но розпочнуться роботи з будівництва храму, запевняє Петровський, дві місцеві будівельні компанії готові надати допомогу технікою. От тільки б зібрати кошти для закупівлі будматеріалів. Отець Андрій не здається й... вірить у диво. У тому, що воно відбудеться, священнослужитель не сумнівається. Адже сталося диво з колодязем. Минулого літа його копали найняті працівники, але до води так і не дійшли. Кинули, запевнили, що в цьому місці немає підземного озера. А отець Андрій перехрестився, взяв лопату в руки й почав копати біля храму. У своєму віці він вирив 25-метровий колодязь і таки знайшов воду. Люди кажуть, що вона найсолодша в Успенці.

Алла АНТІПОВА.
Луганська область.
Фото автора.

Отець Андрій показує зруйнований храм.

Над номером працювали: Леонід БРОВЧЕНКО, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Тетяна ПАСОВА.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси:
для фізичних осіб — 40224, 08775,
для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2011 рік:
для фізичних осіб — 10,00 грн. та 8,00 грн.,
для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 19779

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

